

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَالَّذِي يُضَوِّتُ لِلْجِبَالِ
شُكْرًا وَيَكْتُبُ فِيهَا
إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْحَقِيقَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَالَّذِي يُضَوِّتُ لِلْجِبَالِ
شُكْرًا وَيَكْتُبُ فِيهَا
إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْحَقِيقَ

Ketabton.com

دسرليکنو لړليک

مخ	عنوان	گڼه
۱	سريزه	۱
۴	اول فصل : دخلعي پيژندنه	۲
۴	لومړي مبحث : دخلعي تعريف	۳
۵	دوهم مبحث : دخلعي مشروعيت	۴
۸	دريم مبحث : دخلعي الفاظ	۵
۹	څلورم مبحث : دخلعي حکم	۶
۱۱	پنځم مبحث : دخلعي وخت او ارکان	۷
۱۴	دوهم فصل : دخلعي کيفيت	۸
۱۴	لومړي مبحث : دخلعي حقيقت او هغه څه چي په خلع باندي مرتب کيږي	۹
۱۵	دوهم مبحث : دخلعي شروط	۱۰
۱۷	دريم مبحث : دخلعي انواع	۱۱
۱۸	اول مطلب : دوگلي دخلعي حکم	۱۲
۱۹	دوهم مطلب : دمريض دخلعي حکم	۱۳
۲۱	دريم مطلب : دسفيه دخلعي حکم	۱۴
۲۱	څلورم مطلب : دماشوم دخلعي حکم	۱۵
۲۴	څلورم مبحث : په خلع کښي دوکيل نيولو حکم	۱۶
۲۴	پنځم مبحث : دفضولي دخلعي حکم	۱۷
۲۶	دريم فصل : په خلع باندي دعوض اخستلو حکم	۱۸
۲۶	لومړي مبحث : عوض اخستل په خلع کښي	۱۹
۲۹	دوهم مبحث : خلع کول په مقابل دبعضي منافعو او حقوقو کښي	۲۰
۲۹	اول مطلب : خلع په رضاع باندي	۲۱
۳۰	دوهم مطلب : په معلومه موده کښي دماشوم په کفالت او سرپرستي باندي خلع کول	۲۲

۳۱	دریم مطلب : خلع په نفقه دصغیر باندي	۲۳
۳۲	خلورم مطلب : خلع کول په پاتي کیدو دماشوم تربلوغ پوري	۲۴
۳۲	دریم مبحث : هغه شيان چي دخلعي بدل نشي ټاکل کيدي	۲۵
۳۵	خلورم مبحث : دطلاق بالمال او خلعي ترمينخ توپيرونه	۲۶
۳۷	خلورم فصل : آثار او نتائج دخلعي	۲۷
۳۷	لومړي مبحث : آثار دخلعي	۲۸
۴۲	دوهم مبحث : دمختلعي بنخي عدت	۲۹
۴۴	خاتمه	۳۰
	دماء خذونو او مراجعو فهرست	۳۱

سریزه

ان الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونؤمن به ونتوكل عليه ونعوذ بالله من شرور انفسنا ومن سيئات اعمالنا من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له واشهد ان لا اله الا الله وحده لا شريك له واشهد ان محمدا عبده ورسوله

امابعد: لکه څرنگه چې اسلام د بشريت او انساني ټولني د ټولو اړخونو لپاره په هر وخت او هر ځاي کي دستونزو د هواري لپاره يو تر ټولو خورا غوره دين دي او د ژوندانه د هوساينې او خوبني لپاره پکي هر ډول غوره لاري چاري په گوته شوي دي چې په پلي کيدا سره ئي ټولني هر وگړي د هوساينې او بریا تر موخي په اساني سره پوري وتي شي د مثال په ډول اسلام بنځي ته ډير په احترام قائل دي او ډير حقوق ئي ورکړي دي او همدارنگه دستونزو سره د مخامخ کيدا په وخت کي ئي ورته شرعي لاره بنډولي ده اگر که دا مشکل دخپل خاوند سره هم وي نو دهغي سره دخپل ژوند د پاي ته رسيدو يا د خلاصيدو حق هم ورکړي البته يو څه قانوني اجرات ورته ټاکل شوي دي يعني که چيري بنځه د خاوند سره په کورني مشکلاتو که راگيره وي هغه کولاي شي چې دعوض په مقابل کي له دغه مشکل څخه ځان خلاص کړي نو څرنگه چې اسلامي نظام هر اړخيز نظام دي نو د بنځو ددغه مشکل دحل لپاره خلع ته جواز ورکړ تر څو زوجين د کورني شخړو څخه خلاص شي ددي موضوع دغور اوي لامل:

څرنگه چې مونږه په اوسني عصر کي دکورني مشکلاتو په رابطه ډيري خبري اورو خصوصاً دامشکلات زمونږ په ټولنه کي تر سترگو گيري او په بل مقابل د اسلام دبنمنان هم ډير اعتراضونه کوي چې اسلام بنځو ته حقوق نه دي ورکړي خو دا خبره ددوي غلطه ده ځکه کوم حقوق چه اسلام بنځو ته ورکړي هغه هيڅ يو دين نه دي ورکړي چه د بيلکي په توگه يو هم خلع ده .

نو ددغه مشکلاتو په نظر کې نیولو سره ما دا غوره وگڼله چې دخلع داحکامو په موضوع باندې یو څه لیکنه وکړم ترڅو له یوې خوا دموونوگراف په ځای منظور او له بلې خوا دغه دیني مسؤلیت اداء او د الله جل جلاله په دربار کې قبول شي.

د موضوع په اړه (زما) د کړنلارې څرنگوالي:

لکه څرنگه چې څرگنده ده چې ددې موضوع اکثره تر او دفتحي رجالو او دفتحي د معتبرو کتابونو سره دي نو ما هم لکه څرنگه چې اښکاره ده ددې موضوع دلیکنې پر مهال د معنوي اقتباس څخه ډیر کار اخیستی او په اخر کې مي حواله دهغه په اصلي مصدر او یا هم مرجع باندې ورکړي، او ټول مواد مي له راجمع کولو وروسته دخپل وس او طاقت په اندازه په خپلو الفاظو لیکلي دي ، او په دې چاره کې مي له هیچا پسي له ځانه څه ندې لیکلي چې موضوع مي په فصلونو او فصلونه مي په بحثونو او بعضي بحثونه مي په مطالبو ویشلي دي چې د موضوع لاند پلان يعني خطه مي پدې توگه ده .

سریزه :چې پکې لمړني مهمي خبري يادي شوي لکه دموضوع شرعي حکم، حجم ، د انتخاب وجه او داسې نور .

لمړي فصل کې دخلع دپیژندنې څخه یادونه شوي چې پدې فصل کې پنځه بحثونه دي .

لمړي بحث کې يې دخلعي تعريف دوهم بحث دخلعي مشروعیت دریم بحث کې دخلع الفاظ څلورم بحث کې دخلعي حکم پنځم بحث کې دخلعي وقت او ارکان ، دوهم فصل کې دخلعي دکیفیت ذکر شوي چه پکې پنځه بحثونه دي ، لمړي بحث کې دخلعي کیفیت او هغه څه چه په خلع باندې مرتب کيږي دوهم بحث دخلعي شروط ، دریم بحث دخلعي انواع چه دا بحث څلورم مطلب لري ، اول مطلب کې دولي خلع ، دوهم مطلب دمريض خلع ، دریم مطلب دسفیه خلع ، څلورم مطلب د ماشوم خلع او څلورم مبحث :په خلع کې دوکیل نیولو حکم پنځم بحث دفضلي دخلعي حکم .

اول فصل

د خلعي پيژندنه

لمري مبحث د خلعي پيژندنه:

خلع دخلع يخلع څخه د مصدر صيغه ده چي د فتح يفتح په وزن راځي ماضي يي خلع او مضارع

يي يخلع ده . (۲۸) ج ۲ ص ۱۳۹۲

د خلعي لغوي تعريف: په لغت كي دخلع اطلاق په گڼو معناگانو باندي كيږي چي ځينو ته يي په لاندي ډول اشاره كوو

الف: دكتور محمد معين و ابي چي خلع په لغت كي يوشخص د كار څخه شكولو ، جدا كولو ، لري كولو ته وايي. (۲۵)، ص ۶۲۳

ب: دكتور وهبه زحيلي فرمايي خلع په لغت كي ايستلو او لري كولو ته وائي او په عرف كي د زوجيت د قيد لري كولو ته خلع وايي. (۲۹)، ج ۷، ص ۴۸۰

د خلعي اصطلاحي تعريف:

د خلعي لپاره علماء كرامو مختلفو تعريفونه ذكر كړي دي چي مونږ يي دلته څو عمده تعريفونه ذكر كوو .

اول: علي بن محمد په خپل كتاب التعريفات كي داسي ليكي خلع هو ازالة الملك النكاح باخذ المال ، يعني دمال داخيستلو په بدل كي دنكاح د ملك له مينځه وړلوته خلع وايي. (۸) جلد ۱ ص ۱۳۵

دوهم: د حنفي علما كرامو په نزد خلع لري كول د نكاح د ملكيت چي هغه موقوف دي د بنځي تر قبولولو پوري په لفظ د خلع سره او يا په داسي يو لفظ سره چي د خلعي په معني كي وي (۴) جلد ۳ ص ۴۳۹

دريم : امام مالك (رحمه الله) فرمايي خلع طلاق دي د مال په مقابل كي برابره خبره ده كه دغه مال د بنځي له طرفه وي او يا د بنځي د ولي له طرفه وي په لفظ د خلع سره (۲).

په دي تعريف كي اشاره دي خبري ته دي چي خلع په دوه قسمه ده ، يو داچي خلع غالباً د مال په مقابل كي وي او دوهم دا چي جدايي راشي په لفظ د خلع سره بدون د مال څخه (۲۹) جلد ۷ ص ۴۸۰

څلورم: امام شافعي (رحمه الله) فرمايي خلع جدايي ده په مابين د بنځي او ميره كي په مال سره كه په لفظ دطلاق سره وي او كه په لفظ د خلعي سره (۲۶) جلد ۱۳ ص ۱۷۶

پنځم: حنابله علما كرامو فرمايي خلع جدا كول دبنځي دي د ميره له طرفه په خاصو الفاظو سره كه دا جدايي د مال په مقابل كي وي او يا د مال په مقابل كي نه وي (۶) جلد ۵ ص ۲۱۲

شپږم: هغه خلع چي اسلام روا كړي هغه اخيستل شوي له لري كولو د جامو څخه ځكه بنځه لباس ده د سړي لپاره او سړي لباس ده د بنځي لپاره (۱۳) جلد ۲ ص ۲۶۴

لكه څنگه چي الله تعالي فرمايي : (هن لباس لكم و انتم لباس لهن) (۱) سورة بقره آيت ۱۸۷

ژباړه : هغوي ستاسي جامه او تاسي د هغوي جامه ياست (۲۷) جلد ۱ ص ۱۸۵

دوهم مبحث : د خلعي مشروعيت

د خلعي مشروعيت په كتاب الله ، سنت رسول الله صلي الله عليه وسلم ، اجماع امت او په دليل عقلي څلورو واړو نه ثابت دي :

په كتاب الله سره لكه دا قول د الله جل جلاله (فلا جناح عليهما فيما افتدت به) (۱) سورة البقره آية ۲۲۹

ژباړه : نو دهغو داورو په مينځ كي ددي خبري باك نشته چي بنځه خپل ميره ته يو څه بدل

وركړي او ځان ورڅخه بيل كړي (۲۷) جلد ۱ ص ۲۲۹

همدارنگه الله جل جلاله فرمايي(فان طبن لكم عن شي منه نفسا فكلوه هنياً مرياً) (۱) سورةالنسا آيت ۴

ژباړه: البته که هغوي يي په خپله خوبه تاسي ته بخشش کړي نو تاسي هغه په خوند سره خور لاي

شي . (۷) ج ۱ ص ۴۲۲

په بل خاي کي الله جل جلاله وايي : (فلا جناح عليهما ان يصلحا بينهما صلحا) (۱) سورة النسا

آيت ۱۲۸

ژباړه: نو هيڅ باک نشته که مير ه او ميرمن د څه حقوقو (په کمولو زياتولو باندي) په خپلو مينځو

کي روغه جوړه وکړه . (۲۷) ج ۱ ص ۱۳۸

دوهم : د خلعي مشروعيت په نبوي احاديثو کي :

(عن ابن عباس رضي الله عنه ان امرأة ثابت بن قيس جأت الي رسول الله صلي الله عليه وسلم فقالت يا

رسول الله اني ما اعيب عليه في خلق و لا دين و لكني اكره الكفر في الاسلام فقال رسول صلي الله

عليه وسلم اتردين عليه حد يفته؟ قالت نعم فقال رسول الله صلي الله عليه وسلم اقبل الحديقته و طلقها

تطبيقاً) رواه البخاري (۱۶) ج ۳ ص ۲۶۱

ژباړه : د ابن عباس رضي الله عنه نه روايت دي په تحقيق سره د ثابت بن قيس بنخه نبي عليه السلام

ته راغله پس هغي اوويل : اي د الله جل جلاله پيغمبره ثابت بن قيس باندي زه د اخلاقو او

دينداري تور نه لگوم ليکن زه په اسلام کيني کفر بد گنم پس نبي عليه السلام او فرمايل : آيا ته

هغي ته د هغه باغ واپس کوي : هغي اوويل : او ، پس نبي صلي الله عليه وسلم او فرمايل ته خپل

باغ واپس کړه اي ثابت بن قيس او هغي ته طلاق ورکړه يعني هغه جدا کړه په جدا کيدو سره

دا بخاري روايت کړي . ولايي داود و الترمذي ، و حسنه : ان امرأة ثابت بن قيس اختلعت منه

فجعل النبي صلي الله عليه وسلم عدتها حيضة . (۱۶) ج ۳ ص ۲۶۱

و في رواية عمرو بن شعيب عن ابيه عن جده رضي الله عنه عند ابن ماجه : ان ثابت بن قيس كان دميما و ان امراته قالت : لو لا مخافة الله اذا دخل على لبصقت في وجهه :- و لاحمد من حديث سهل بن ابي حثمة رضي الله عنه و كان ذلك اول خلع في الاسلام . (١٦) ج ٣ ص ٢٦٤

ژباړه : د ابو داود او ترمذي په روايت كې راغلي دي او هغه ورته حسن هم ويلي دي : په تحقيق سره د ثابت بن قيس بنخه راغله او د ثابت بن قيس نه يې خلع طلب كړه پس نبي علي السلام د خلع وقت او عدت يو حيض مقرر كړو او عمرو بن شعيب د هغي د پلار د هغي د نيکه په روايت كې راغلي دي په ابن ماجه كې چې ثابت بن قيس بدرنگه وو يعني ښكلي شكل والا نه وو او د هغه ښځي و يله كه چيري د الله تعالي ويره نه وي نو چه كله هغه زما خوا ته راځي نو زه به په هغه باندي يعني د هغه مخ ته تو گاني تو كړم - او امام احمد رحمه الله عليه د سهل بن ابي حثمة څخه روايت كوي ، او دا په اسلام كېني اولني خلع وه .

او همدارنگه د خلع په مشروعيت باندي اجماع هم ده ،

او عقلي دليل دا دي چه ملك نكاح قياس كړي شوي دي په ملك قصاص باندي ، يعني لکه څنگه چې ملك قصاص مال نه دي خو د دي عوض اخستل جائز دي دغه شان نكاح هم اگر چه مال نه دي خو د دي عوض اخستل جائز دي او چه عوض واخلي او طلاق وركړي د دي نوم خلع دي (٢٤) ج ٢ ص ٣٨٣

د ابن عباس رضي الله عنه په حديث كې چې كوم امر شوي دا امر د نبي صلي الله عليه وسلم د اصلاح او ارشاد لپاره وه نه د وجوب په خاطر . (٢٩) ج ٧ ص ٤٨٢

ابو بكر بن عبد الله المزيني جمهورو علماو څخه جدا شوي او فرمايي د ميره لپاره جايز نه ده چې د ښځي څخه په خلع كې مال واخلي او داسي استدلال كوي چې آيت د (فلا جناح عليهما فيما افتدت به) دا آيت منسوخ شوي دي په دي قول د الله جل جلاله سره . (٢٩) ج ٧ ص ٤٨٢

(و ان اردتم ستبدال زوج مكان زوج واتيتم احداهن قنطاراً فلا تاخذوا منه شيئاً) (١) سورة نسا

آيت ٢٠

ژباړه : او که تاسې د یوې ښځې پر ځای د بلې ښځې راوستلو اراده وکړي نو که تاسې هغې ته په پندونو مال هم ورکړي وي له هغه نه بیرته هیڅ شی مه اخلې (۲۷) ج ۱ ص ۴۳۸

جمهور علما وایي چې دا حمل ده په هغه صورت چې د مال په ورکولو د ښځې رضایت نه وي او که د مال په ورکولو ښځه راضي وي نو پدې صورت کې جائز ده (۲۹) ج ۷ ص ۴۸۲ .

دریم مبحث : د خلعي الفاظ :

د احنافو په نزد د خلع لپاره پنځه الفاظ دي چې عبارت دي له الخلع ، الهبارة و الطلاق ، المفارقة ، البيع و الشراء . لکه چې یو سړي ووايي خالعتک پکذا (زه تا سره خلع کوم په دومره) او یا داسې ووايي : طلقني نفسک علی الف (ته خپل ځان طلاق کړه په زر روپي) (۴) ج ۲ ص ۷۷۰

د مالکیانو په نزد د خلعي لپاره څلور الفاظ دي : خلع ، مباراة ، صلح ، فدیة . دا ټول یوه معنا لري چې د ښځې د مال مصرفول دي په طلاق باندې مگر د خلعي نوم خاص دي تر هغه چې ټول هغه شي رد کړي کوم چې ښځې په مهر کې اخستي وي (۳) ج ۲ ص ۵۰

او صلح په بعضي حصي د هغه مال سره وي کوم چې ښځې ته ئې په مهر کې ورکړي وي . او فدیة په زیاد د هغه مال سره وي کوم چې ښځې په مهر کې اخستي وي . او مباراة دا چې هیڅ شی هم وانخلي یعنی کوم مهر یې چې ښځې ته ورکړي د هغه مطالبه میره وونکړي .

امام شافعي او حنابله وایي چې خلع صحیح کیږي په لفظ د طلاق سره صراحتاً او کناپة

د نیت د موجود والي په صورت کې او همدارنگه صحیح کیږي خلع که په عربي لفظ سره هم

نوي (۲۶) ج ۳ ص ۲۶۲

صريح الفاظ په خلع کې د اما شافعي په نزد لفظ د خلع او فدیة ده . او د امام احمد رحمة الله عليه

په نزد صريح الفاظ خلع ، مبراة او فسخ دي او كنايه لفظ د امام شافعي رحمه الله عليه په نزد فسخ ده په صحيح روايت كي او نور ټول د طلاق كنايه الفاظ د خلع لپاره كنايه الفاظ دي ، او امام احمد رحمه الله عليه فرمايي كنايه الفاظ لکه باراتک ، ابراتک و ابنتک (۲۹) ج ۷ ص ۴۸۳

څلورم مبحث : د خلعي حکم :

کله چي بنځه او خاوند خپل منځ کي جگړه اوکړي او دواړو ته دا ويره وي چه د الله جل جلاله حدود به قائم او نه ساتي نو هيڅ باک نشته چي بنځه ده ته د خپل ځان فديه ورکړي په داسي مال سره چه د هغي په واسطه خاوند دي ته خلع ورکړي دليل د الله تعالي قول دي فلا جناح عليهما فيما افتدت به ؛ (۱) سورة بقره آيت ۲۲۹

ژباړه : نو د هغو دواړو په مينځ کي ددي خبري باک نشته چي بنځه خپل ميره ته يو څه بدل ورکړي او ځان ورڅخه بيل کړي (۲۷) ج ۱ ص ۲۲۹

مستحب ده د خاوند لپاره چي د بنځي د مطالبې په صورت کي خلع قبوله کړي (۶) ج ۵ ص ۲۳۷ لکه څنگه چي د ثابت بن قيس د بنځي په قصه کي راغلي لکن کله چي د بنځي ژوند او وخت بڼه وي پدي صورت کي د خلعي غوښتنه د بنځي له طرفه مکروه او بده دي لکه څنگه چي په حديث شريف کي ذکر شوي : عن ثوبان قال : قال رسول الله صلى الله عليه وسلم ايما امرأة سالت زوجها الطلاق من غير باس فحرام عليها راحة الجنة . (۱) ص ۳۰۳

ژباړه : هره هغه بنځه چي د خپل خاوند څخه بدون د موجب د طلاق غوښتنه وکړي په دي بنځه د جنت بوي حرام دي ، .

پدي صورت کي خلع عبث او مکروه ده مگر خلع واقع کيږي سره د کراهيت بنا پدي آيت ، فان طين لكم عن شي منه نفسا فكلوه هنيئاً مرياً (۱) سورة نسا آيت ؛

ژباړه : البته که هغوي بي په خپله خوښه تاسي ته بخشش کړي نو تاسي هغه په خوند سره خوړلاي شي . (۲۷) ۱ ص ۴۲۲

حنابله وايي چي د اکراه (زور) په صورت کي خلع باطل ده او مال بېرته ښځي ته رد کيږي او زوجيت په خپل حال باقي پاتي کيږي ځکه دغه ضرر د بعضي عواملو په سبب رامنځ ته شوي لکه وهل ، نه ورکول د نفقي يا د نوبت نه مراعات کول او يا داسي نور ځکه ښځه پدي صورت کي د هغه حق چي لډي څخه په ظلم سلب شوي د هغه فديه ورکوي . لکه څنگه چي پدي مبارک آيت کي ذکر شوي . (ولا تعضلوهن لتذهبنوا ببعض ما آتيتموهن) (۱) سورة نسا آيت ۱۹

ژباړه : او نه د اروا ده چي هغوي ور بروي او د هغه مهر د يوې برخي د وهلو هڅه وکړي چي تاسي هغوي ته ورکړي وي . (۲۷) ج ۱ ص ۴۳۷

امام شافعي رحمه الله عليه فرمايي چي خلع جائز ده ځکه په خلع کي د ښځي څخه د ضرر لريوالي راځي ليکن مکروه ده له وجي د قطع کيدو د نکاح کوم چي د شرع مقصده بنا پدي قول د نبي صلي الله عليه وسلم . (ابغض الحلال الي الله الطلاق) بدترين حلال د الله جل جلاله په نزد طلاق دي . مگر په دو حالاتو کي مکروه نده :

اول : چي ښځه او خاوند يا يو ددوي څخه ووېرېږي چي د الله جل جلاله حدود به قايم نشي کوم چي الله جل جلاله په نکاح اندازه کړي .

دوهم : چي خاوند قسم وکړي او ښځي ته ووايي دري طلاقه درکوم کچيږي تا خوارک ، څښاک او يا قضا حاجت وکړو پدي صورت کي ښځه د ميره سره خلع وکړي بيا ښځه يو د دغه اعمالو کوم چي خاوند قسم پري کړي تر سره کړي او بيا د سره نکاح وکړي پدي صورت کي خاوند نه حانت کيږي . (۲۶) ج ۳ ص ۲۶۲

پنځم مبحث: د خلعي وقت او ارکان :

د خلعي وقت : خلع په هر وقت کي جائز دي برابره خبره ده که د حیض په وخت کي وي او که د

طهر (پاکوالي) په حالت کي وي . (۱۹) ج ۲ ص ۷۱

په خلاف د طلاق سره ځکه د طلاق څخه چي منع راغلي د حیض په وخت کي هغه د ضرر د دفع کولو په خاطر دي چي دا ضرر بنځي ته د عده زیاتوالي دي ، او خلع په خپل ذات کي د بنځي څخه د ضررونو او مشکلاتو د لري کولو لپاره دي که هغه ضرر د بد ژوند یا د بد اخلاقي او کيني په وجه وي خو که د حیض په حالت کي طلاق ورکړي نو په عده د بنځي کي زیاتوالي راځي چي دا زیاتوالي د عده پخپله یو لوي ضرر ده خو د لوي ضرر دفع کول د وړو کي ضرر په سبب جواز لري چي د بنځي په رضایت سره وي . (۲۹) ج ۷ ص ۴۸۵

د خلعي ارکان :

د جمهورو علما کرامو په نزد د خلعي ارکان پنځه دي چي پدي کي د احنافو مذهب نده شامل او دوي په جدا ډول د خلعي ارکان تر څییرني لاندې نیسي خو لمري دلته د جمهورو نظر بیانوو:

۱ القابل (لا زمونکي د عوض) ۲_ الموجب (میره یا ولي یا وکیل) ۳- العوض (هغه شي یا مال چي خلع پري کوي) ۴- المعوض یعنی د بنځي مخصوصه اندام . ۵- صیغه د خلعي لکه خالعتک یا خلعتک علي کذا .

د خلعي لپاره دغه پنځه ذکر شوي ارکان لازم او ضروري دي چي بیدون له دغه ارکانو څخه خلع نه صحیح کیږي . (۶) ج ۵ ص ۲۴۴

ددغو ذکر شویو ارکانو لاندې د پنځو امورو موجودیل ضروري دي :

اول : چي د خلعي غوښتنه یا د خاوند یا د خاوند د ولي یا وکیل له طرفه وشي په هغه صورت کي چي د بنځي میره یا ماشوم یا سفیه (ناپوه) وي .

دوهم : ملک متعه باید موجود وي چي لرلي کول يي ممکن وي او دا په موجودیت د زوجیت سره کيږي که دا زوجیت حقیقتاً وي او که حکماً .

دریم : مال به د بنځي لخوا وي يا به د بنځي د ولي يا د بنځي د وکیل له طرفه وي ، او دا مال هر هغه څه چي صلاحیت ددي لري چي مهر شي که هغه مال وي او که نور کوم منفعت چي د مال قایم مقام شي بي لدي چي د خلعي لپاره ادني (کمه) اندازه معلومه شوي نده په خلاف د مهر سره . نو خلع موجود یري په بدل د هر شي کي که هغه کم مال وي او که زیات د اکثر و علماو په نزد . خو مستحبه خبره د خلعي د مال په اخستلو کي دا ده چي میره د ورکړل شوي مهر څخه زیات مال وانخلي .

څلورم : صیغه د خلع دي يا هر هغه لفظ چي په هغه کي معنا د خلعي پرته وي لکه ابراً ، مبراة ، فدا ، افتدا برابره خبره ده که دغه الفاظ په صراحت وویل شي او که په کنایه سره نو په خلع کي ضروري دي چي د خلعي لپاره معین لفظ د میره لخوا استعمال شي . بناً خلع تنها د مال په ورکولو سره نه حاصلیږي ځکه چي د خلعي لپاره بعضي اثار او نتایج دي چي هغه د مال په مقابل کي د طلاق ورکولو د نتایجو سره یو شان دي ځکه دغه د وارو صورتونو کي د مال په مقابل کي تصرف کول دي په ملک بضعه کي چي دغه تصرف په بضع کي بیدون د ذکر کولو د لفظ د طلاق یا نکاح څخه نه صحیح کيږي .

پنځم : دا چي خلع د بنځي له طرفه د مال په بدل کي وي او هر هغه معاوضه يا مال چي بنځه ئي د خلعي په ترسره کولو کي میره ته ورکوي ضرور ده چي میره دا مال قبول کړي او قبول د مال باید د ایجاب په مجلس کي وي . کله چي بنځه د مخالفی اوریدلو څخه وروسته له مجلسه ودریږي یا وروسته پوه شي په خلع باندي په طریقي د کتابت سره نو په دغه صورت کي ئي خلع نه

صحیح کيږي . (۲۹) ج ۷ ص ۴۸۵ ص ۴۸۶

احناف په خلع کي اعتبار ورکوي رکن د خلعي ته چي هغه ايجاب او قبولدي ځکه چي خلع عقد د
طلاق دي په مال سره نو جدائي نه واقع کيږي او د مال مستحق هم نه گڼل کيږي مگر په قبلولو

سره. (۲۱) ج ۲

د خلعي کیفیت

لمري مبحث: د خلعي کیفیت او هر هغه څه چې په خلع باندې مرتب کيږي: خلع د مالکپه و ، شافعيه و او همدارنگه د حنابله و په نزد د عوض څخه عبارت دي نو د خلعي د صحت لپاره د عوض قبضول ضروري ندي کله چې خلع د خاوند له طرفه تمامه شي او بنځه مړه شي يا بنځه مفلسه شي نو مير ه به د هغه چا څخه مال اخلي چې د بنځي نه پاتي وي ، او د عيب له وجهي د عوض ردول جائز دي ځکه چې د عقد غوښتنه داسي ده چې دغه عوض به له عيب څخه سالم وي نو کله چې په عوض کي عيب پيداشي نو د هغي رد کول ثابت دي لکه مبيعه يا مهر . همدارنگه خلع صحيح کيږي په لفظ د معاوضي سره کله چې پدي کي معني د معاوضي وي ، او همدارنگه خلع صحيح کيږي کله چې معلق په شرط سره وي ځکه چې دي کي معني د طلاق پرته ده نو د خلع د عقد سره مير ه د عوض مالک کيږي او مير ه په قبض سره ضامن کيږي ، لکن حنابله په ضمان کي فرق کوي دوي وائي : عوض په خلع کي لکه عوض په مهر او بيع کي کله ، چې عوض کيلي يا وزني وي نو په تاوان کي خاوند نه داخليږي يعني تاوان په خاوند نراخي . او په دغه عوض کي خاوند تصرف نشي کولاي مگر کله چې عوض قبض کړي . (۲۶) ج ۳ ص ۲۶۹

امام ابو حنيفه رحمه الله عليه ئي په اړه داسي فرمائي : خلع د بنځي د قبلولو څخه مخکي د مير ه له طرفه قسم دي نو رجوع ورڅخه نه صحيح کيږي ځکه چې بنځي خپل طلاق په قبلولو د مال سره معلق کړي دي او تعليق کول اصطلاحاً يمين (قسم) دي . خو عوض ورکول به د بنځي له طرفه وي ځکه دغه مال بنځي په ځان لازم کړي د خپل نفس د فدي او د خاوند څخه د خلاصون په خاطر لکن د امام ابو حنيفه رحمه الله عليه په نزد صرف عوض ندي بلکي مشابه ده له نيکي (احسان) سره ځکه بدل د عوض شرعاً مال ندي بلکي دا د بنځي د خپل نفس فديه ده نو خلع

محض معاوضه ندي، صاحبين فرمايي چه خلع یمین ده د زوجینو تر منخ.

کله چي خلع د خاوند له طرفه یمین (قسم) شي نو لاندې اثار ورباندې مرتبيري

۱- د بنخي د قبولو مخکې د ميره رجوع نه صحيح کيري .

۲- د ميره ايجاب په همدغه مجلس کي ضرور نده که چيرته ميره د مجلس څخه مخکې د بنخي د

قبولو څخه پاڅيري نو د ميره ايجاب پدغه قيام سره نه باطليري .

۳- د خاوند لپاره په معلومه موده کي د اختيار شرط کول نه صحيح کيري ځکه چي ميره د رجوع

خاوند نه کيري له خلع څخه دا یمین ده د ميره له طرفه کله چي د ځان لپاره اختيار شرط کري

نودغه شرط ئې باطل دي لکن خلع ورباندې نه باطليري .

۴- جائز دي ميره لره چي خلع معلق کري په شرط پوري يا بي راتلونکي زماني ته نسبت وکري

لکه داسي ووائي کله چي فلاني راغلو زه تاسره خلع کوم ، يا سبا تاسره خلع کوم يا د راتلونکي

مياشتي په سر کي تا سره خلع کوم ، نو د بنخي قبول په هغه وخت کي صحيح کيري کله چي

شرط موجود شي . (۲۱) ج ۳ ص ۲۲۲

د حنابله په نزد مطلق معلق کول د خلعي په شرط سره صحيح نده امام مالک او امام شافعي

رحمهما الله وائي جائز دي معلق کول د خلعي تر شرط پوري ، لکه داسي چي ووائي کله چي تا ماته

دومره مقدار مال راکړو ته دي زما له طرفه طلاقه ئي . (۶) ج ۵ ص ۲۱۸

دوهم مبحث : دخلعي شروط

طلاق که څه هم د خاوند په خوښه واقع کيري ، د بنخي موافقي ته پکي ضرورت نشته ، خو چه

کله د ميره او بنخي تر منخ د خلعي په سبب بيلتون صورت نيسي نو په دي صورت کي د نورو

عقدونو په څير ميره او بنخه د عقد دوه خوا وي گڼل کيري او دغه عقد په ايجاب او قبول سره

ترل کيري ، دا چي هر عقد او تړون خانگري شرايط لري نو خلع هم په لاندې شرايطو تر سره

کيري :

- ۱- چي ميره عاقل او بالغ وي ، هغه سري چي عقل يي د مرض ، يا زوروالي په سبب مختل شوي وي ، يا نابالغه ماشوم و ي خلع يي د بنځي سره نه صحيح کيږي
- ۲- چي بنځه د طلاق محل وي يعني نکاح حقیقه يا حکماً باقي وي، حکماً معني داچي بنځه د رجعي طلاقو په عدت کي وي که د عدت موده ختمه شوي وي نو بنځه د طلاق محل نه گڼل کيږي او خلع ورسره نه صحيح کيږي .
- ۳- خلع ، د خلعي يا په داسي الفاظو تر سره شي چي د خلعي معني افاده کړي لکه د اختلاع ، مخالعي ، او مبارات الفاظ .
- ۴- بنځه د خلعي بدل په ځان ومني ، د احنافو په نزد که بنځه د سري سره د پيسو په مقابل کي طلاق ومني طلاق بالمال ورته ويل کيږي خلع نه ده . (۲۱) ج ۳ ص ۲۲۵
په مدني قانون کي دغو شرايطو ته دا ډول اشاره شوي ده :
۱۵۷ مه ماده : (خلع هغه وخت صحيح کيږي چي ميره د طلاق ورکولو صلاحيت ولري بنځه د هغي محل وي) (۲۳) ج ۱ ص ۴۲
که په خلع کي چي د بدل ذکر ونه شي ، د خلعي لفظ د طلاق کنائي الفاظ گڼل کيږي .
که ميره د طلاق نيت ولري نو د احنافو په نزد باين او د جمهورو فقهاو په نزد رجعي طلاق واقع کيږي ، او که د طلاق نيت ونلري په دغه الفاظو هيڅ اثر نه مرتب کيږي ، په مدني قانون کي د احنافو نظر اخیستل شوی دي او دخلعي د بدل د نفي کولو په صورت کي د باين طلاق حکم کوي ، دي موضوع ته د قانون ۱۶۵ ماده داسي اشاره کوي : (که د خلعي په وخت کي د خلعي بدل نفي شوي وي باين طلاق واقع کيږي خو د زوجيت د حقوقو د ساقطيدو موجب نه گرځي) (۲۳) ج ۱ ص ۴۴
که د خلعي په تړون کي ايجاب د ميره له خوا صورت ونيسي نو د بنځي د قبول څخه مخکي له

خپلي خبري بيرته نشي گرځيداي ، که څه هم له مجلس څخه پاڅيري او يا بنځه چپ پاتي شي ځکه د ميره له خوا ايجاب بنځي ته د طلاق د واک سپارلو معني لري نو کله چي يو څوک بنځي ته د طلاق واک ور وسپاري بيرته گرځيدل تري جواز نه لري ، او که بنځه له همدغه مجلس څخه پاڅيري او يا دميره خبري ته هيڅ اهميت ورنکري ايجاب باطل گرځي ، په همدغه توگه که سري د بنځي په غياب کي د خلعي له پاره ايجاب تر سره کري په کوم مجلس کي چي بنځي ته خبر ورسيري نو قبول يي تر همدغه مجلس پوري منحصر دي ، که له مجلس څخه پاڅيري ايجاب باطل گرځي او که ايجاب د بنځي له لوري صورت ونيسي نو په دي صورت کي د خلعي اصلي حالت رامنځته کيري او بنځه کولي شي چي د ميره د قبول څخه مخکي له خپلي خبري څخه وگرځي . (۵) ص ۳۰

په مدني قانون کي دواړو خواوته اجازه شته چي د مقابل لوري د قبول څخه مخکي له خپل ايجاب څخه وگرځي د قانون ۱۶۱ مه ماده پدي هکله داسي تصريح کوي :

(د زوجينو څخه هر يو کولي شي چي د مقابل خوا د قبلولو تر مخه د خپل ايجاب څخه رجوع وکړي) (۲۳) ج ۱ ص ۴۳

دریم مبحث : د خلعي انواع

خلع په دوه قسمه دي : ۱- هغه خلع ده چي بنځه پکي خاوند ته کوم عوض ورنکري .

۲- هغه خلع ده چي بنځه خاوند ته په بدل کي مال ورکري .

اول قسم خلع هغه ده چي خاوند بنځي ته وواني ، خالعتک ، ما تا سره خلع وکړه بدون له دي چي کوم شي نکر کري او د دي قسم خلعي حکم د کنایي طلاق د جملي څخه دي ، پدي خلع کي هيڅ شي نه واقع کيري مگر چي خاوند د طلاق نيت کري وي او يا دحالت څخه دا معلومه شي چي د خاوند مقصد طلاق دي ، لکه څنگه چي په کنایه طلاق کي حالت معتبر دي..

او هر څه هغه نوع د خلعي چي بنځه په هغه کي خاوند ته مال ورکړي او يا بنځه د خپل هغه مالي حق څخه تيره شي کوم چي په زوجيت کي په خاوند لازم دي . دا قسم خلع هغه ده کوم چي مونږ د هغه په پلټنه کي يو ، ځکه خلع اگر چي دو قسموته شاميرې خو په مطلق ډول هغه دوهم قسم ته راگرځو کوم قسم چي لغتاً او اصطلاحاً او همدارنگه شرعاً او عرفاً مقصد دي .

خلع يو تړون دي د نورو تړونونو په شان چي ايجاب او قبول ته پکښي ضرورت دي :

ملک العلماء امام الکاساني فرمائي : چي خلع يو تړون دي د طلاق چي د خاوند څخه صادرېږي د مال په مقابل کي چي په دي سره جدائي نه واقع کيږي او همدارنگه خاوند د مال مستحق نشي گرځيدلي تر څو چي بنځه دا تړون قبول نکړي په خلاف د هغه نوعي چي په هغه کي مال نوي يعني خاوند بنځي ته ووايي خالعتک او مال ذکر نکړي او يا يو نوع د طلاق ذکر کړي دا واقع کيږي برابره خبره ده که بنځه ئي قبول کړي او که قبول يي نکړي ځکه دا يو نوع د طلاق دي بدون د مال څخه چي د بنځي قبلولو ته ضرورت پکښي نشته . (۱۸) ص ۴۵۶-۴۵۷

اول مطلب : د ولي د خلعي حکم

که د وري ماشومي پلار د خپلي لور د ميره سره خلع وکړي ، خلع صحيح ده د دغسي خلعي لپاره دري صورتونه دي ، چي په دوه صورتونو کي ميره د خلعي د مال مستحق نه گرځي او په يو صورت کي گرځي :

۱- چي د ماشومي پلار د بدل ذکر ونه کړي او د لور ميره ته ووايي زما دلور سره خلع وکړه ميره يي په ځواب کي ورته ووايي (خلعتها) خلع مي ورسره کړي ده طلاق واقع شو خو مال لازم نشو .

۲- او که د ماشومي جلي پلار د بدل په مقابل کي خلع وکړي مثلاً ميره ووايي چي ستا د لور سره مي د هغي د مهر په مقابل کي خلع کړي ده پلار يي قبوله کړي طلاق واقع شو بيا هم بدل لازم

نشو ځکه پلار د ماشومې لور په مال خلع نشي کولاي خو د ماشوم زوي په مال واده ورته کولاي شي .

۳- خو که پلار د لور ميرته ووايي (زما د لور سره د هغي په مهر خلع وکړه زه يي ضامن يم) ميرته په همدې خبره د بنځي د پلار سره خلع وکړي طلاق واقع شو او پلار يي د مهر په تسليمولو مکلف دي که مثلي شي وي نو مثلي او که قيمت ولري د هغه قيمت به ميرته ته تسليموي که پدي صورت کي بنځه عاقله او بالغه وي او پلار يي خلع د لور په اجازه تر سره کړي وي خلع صحيح ده او بنځه مکلفه ده چي ټاکلي مهر ميرته ته وسپاري او که د لور په اجازه يي خلع نه وي کړي او د جلي پلار ميرته ته د مهر ضمانت کړي وي، خلع جائز ده نو بنځه به د خپل ميرته څخه د مهر غوښتنه کوي او ميرته به يي د جلي د پلار څخه ځکه چي هغه ئي ضمانت کړي دي (۱۲)ج ۶

ص ۱۷۹

دوهم مطلب: د مريض د خلعي حکم

د مرگ د مرض په حالت کي د بنځي سره خلعه کول :

د مرگ د مرض څخه هدف د بنځي هغه مرض دي چي د مرگ پېښيدل پکښي غالباً احتمال ولري، برابره خبره ده چي له همدې مرض څخه مړه شي يا په بل سبب . هغه بنځه چي د مرگ په مرض مبتلا وي هر ډول شرعي تصرفات تر سره کولاي شي ، ځکه مرض د تصرفاتو د بنديز سبب نشي کيدي مگر دا چي د مرض په سبب يي عقل زایل شي ښه او بد ونه پيژني ، نو دا ډول مريض شرعي تصرفات نه شي تر سره کولاي . د بنځي بخششي مال د مرض د حالت پر وخت د وصيت حکم لري نو ځکه د مرض په حالت کي د بنځي خلع صحيح ده د احنافو په نزد د مرگ مرض د حالت پر وخت د بنځي سره خلع کول جواز لري دغه بيلتون د احنافو په نزد د باپن طلاق حکم لري ، خو په يو شرط چي د خلع بدل به د مري د ترکي د دريمي برخي څخه زيات

نوي ، بابت طلاق ځکه واقع کيږي چې شرط يې ثابت شوي او هغه د بنځي د قبوليت مسئله ده ، او بدل ځکه لازميږي چې بنځه پرې ملزمه ده ، د دريمي برخي څخه زيات مال په بدل کي ځکه نه شي ټاکلي چې بنځه په دغه حالت کي بخشش کونکي (وصيت کونکي) ، ده او د مرض الموت په حالت کي يو څوک د مال له دريمي برخي څخه زيات مال وصيت نه شي کولاي . (٥) ص ٣٣٨

کله چې يوه بنځه د مرگ د مرض په حالت کي د ميره سره خلع تر سره کړي او د عدت د پوره کيدو څخه د مخه وفات شي نو سري به د بنځي په مال د لاندي دريوشيانو څخه چې هر يو کم وي اخلي :

١- د خلعي بدل ٢- د ترکي دريمه برخه ٣- ميراث . که بنځه د عدت له پوره کيدو وروسته وفات شي ، نو سري د هماغه بدل مستحق دي چې دواړو پرې اتفاق کړي دي خو په دي شرط چې د ترکي د دريمي حصي څخه زيات نه وي . که د خلعي څخه وروسته بنځه جوړه شي . نو سري يوازي د بدل مستحق دي لږ وي او که ډير ، له دي نه معلوميږي چې د بنځي مرض د مرگ مرض نه وه او تصرف يې صحيح وو . (١٨) ص ٤٧٢

د افغانستان په مدني قانون کي دي موضوع ته داسي اشاره شوي ده :

١- (که بنځه د مرگ د مرض په حالت د ميره سره خلع وکړي ، خلع صحيح کيږي او د هغي په اثر باين طلاق واقع کيږي ، که بنځه د عدة په حالت کي مړه شي د خلعي بدل پرې لازميږي ، خو ميره د ميراث د حق د جملي څخه د خلعي د بدل څخه او د ترکي د دريمي حصي څخه کوم يو چې کم وي د هغي مستحق گرځي . ٢- که بنځه د عدت څخه وروسته مړه شوه د ترکي د دريمي حصي او د خلعي د بدل څخه چې هر يو کم وو د هغي مستحق گرځي .

٣- که بنځه جوړه شوه ميره د خلعي د ټول ټاکلي بدل مستحق کيږي (٢٣) ج ١ ص ٤٧

په خلع کي د بنځي واک :

د جمهور علماؤ په نظر کله چي يو سري د خپلي بنځي سره خلع وکړي ، دطلاق واک بنځي ته انتقاليري ، سري نه شي کولي چي دغه واک له بنځي څخه بيرته واخلي ځکه بنځه د همدې له امله خپل مال په مصرف رسوي چي له ميره څخه بيلتون واخلي .

کله چي سري وغواړي بنځي ته دخلعي د بدل مال بيرته وروسپاري او مراجعه ورته وکړي او بنځه هم ورسره موافقه ولري نو د عدت له تيريدو وروسته به په نوي عقد سره د واره يو ځاي کيږي ، ځکه خلع د باين طلاق حکم لري او د باين طلاق څخه وروسته ميره په نوي عقد سره بنځي ته مراجعه کولي شي . (۳) ج ۲ ص ۵۱

دريم مطلب د سفیه د خلعي حکم :

د هر مکلف (عادل ، بالغ) طلاق صحيح کيږي که سفیه (ناپوه) وي که رشيد (هوشيار) يا غلام وي يا آزاد ځکه د هر يو د دغو څخه طلاق صحيح کيږي خلع يي هم صحيح کيږي ، ځکه غير د بدل څخه چي د طلاق صلاحيت لري نو دمال په مقابل کي خو يي په طريق اولي صلاحيت لري . (۲۱) ج ۳ ص ۲۲۶

څلورم مطلب : د ماشوم د خلعي حکم

د ماشوم د خلعي په هکله ائمه اربعه و اختلاف کړي :

امام ابو حنيفه رحمه الله عليه امام شافعي رحمه الله عليه او امام مالک رحمه الله عليه د هغه خاوند لپاره چي خلع ئي صحيح کيږي عقل او بلوغ شرط گرځولي او د دوي په نزد د ممیز صبي خلع نه صحيح کيږي اگر که ولي اجازه هم ورته کړي وي . (۲۲) ص ۲۸۳

د امام ابو حنيفه رحمه الله عليه په نزد د ممیز ماشوم خلع ځکه نه صحيح کيږي چي که خلع د مال

په مقابل کي وي دا يمین (قسم) دي او که غیر د عوض څخه وي دا د کنايه طلاق د الفاظو ځيني دي ، او حال دا چي د ماشوم يمین نه منعقد کيږي ځکه د ا عقد ده چي خپله په خپل نفس واجبوي او صبي دډي اهليت نه لري همدارنگه د صبي طلاق هم نه صحيح کيږي .

امام شافعي او امام مالک رحمهما الله وائي چي د صبي خلع ځکه نه صحيح کيږي چي خلع طلاق ده په عوض سره او صبي اهليت د صدور د طلاق نه لري . (۲۱) ج ۳ ص ۲۲۲

حنابله وائي د ممیز صبي خلع صحيح کيږي د ولي د اجازي د موجودیت سره قیاس کوي په صحت د طلاق د صبي باندي ځکه دوي وايي چي د ماشوم طلاق صحيح کيږي بیدون د عوض نه خلع په عوض سره په طريقه اولي صحيح کيږي . (۶) ح ۵ ص ۲۱۳

لکن د حنابله دا قول ضعيف دي ځکه په راجح قول کي د ماشوم طلاق نه صحيح کيږي په خاطر د دي چي طلاق د ماشوم لپاره محض ضرر ده نو طلاق يي چي نه صحيح کيږي خلع به هم نه صحيح کيږي .

د ماشومي جلي خلع : په دي مسئله کي اختلاف دي چي کله ماشومه جلي د خپل خاوند سره خلع وکړي ايا اثار ورباندي مرتب کيږي او که لغوه دي ؟ احناف وائي چي کله ممیزه صفيړه جلي په عوض باندي خلع وکړي د خپل هغه خاوند سره چي خلعه يي صحيح کيږي . مال ورکول نه لازميږي اگر که ولي اجازه ورته کړي وي خو طلاق ورباندي واقع کيږي .

مال ځکه نه ورباندي لازميږي چي دا مال ورکول د بنخي له طرفه تبرع ده که چيري بنخه مال ورکړي نو دا مال د عوض په مقابل کي نه راځي ځکه د نکاح منافع قيمت لرونکي ندي د عصمت د لري والي په حالت کي په خلاف د عقد نکاح سره . او هرڅه د طلاق د وقوع وجه دا ده چي طلاق بالمال د زوج له طرفه وي خو د بنخي تر قبلولو پوري معلق دي که چيري بنخي قبول کړو طلاق واقع کيږي . (۲۴) ج ۲ ص ۲۳۷

مالکيان وايي: چي کله صغيړه ممیزه جلي خلع کوي يا به د ولي په اجازي سره وي يا به غیر د

ولي اجازي څخه وي و که د ولي په اجازي سره وي طلاق واقع کيږي او عوض ورباندي لازميږي . او که د ولي د اجازي بغير وي طلاق واقع کيږي خو عوض لغوه دي مگر په هغه صورت کي چي شرط کړي خلع په ثبوت د مال سره لکه داسي چي ووايي که دي دومره مال ماته راکړو نو ته دي طلاقه يي په دغه صورت کي که ولي مال بيرته مسترد کړو له زوج نه طلاق نه واقع کيږي . (۱۰) ج ۲ ص ۳۴۸

امام شافعي رحمه الله عليه وايي چي کله مميزه صغيره جلي خلع وکړي د خپل زوج سره دا خلع لغوه دي نه طلاق ورباندي مرتب کيږي او نه مال ورباندي واجبږي اگر که ولي اجازه ورته کړي وي ځکه عبارت دماشومي لغوه دي او هيڅ نه ورباندي مرتب کيږي . (۲۶) ج ۷ ص ۲۷۰ امام احمد رحمه الله عليه فرمائي چي کله صغيره خلع وکړي د خپل خاوند سره عوض لغوه دي نه لازميږي او که په لفظ يا نيت د طلاق سره وي رجعي طلاق واقع کيږي . (۶) ج ۵ ص ۲۱۵

د حنابله و مذهب په عدم لزوم د مال داسي دليل وړاند ي کوي : چي مال د خلعي په عوض کي بخشش دي او صغيره اهل د تبرع نده او ولي هم ددي صلاحيت نلري چي اجازه ورته وکړي په تبرع سره (۲۶) ج ۷ ص ۲۷۰

او هر څه وقوع د طلاق ده په مال سره که په لفظ د طلاق سره وي خو واضح ده او که په لفظ د طلاق سره نه وي خو نيت يي د طلاق وي پدغه صورت کي دا کنايه طلاق ده چي زوج يي په بنځه واقع کوي .

حنابله وايي چي خلع د صغيري په هغه صورت کي صحيح دي چي د ولي اجازه وي او په خلع کي د جلي مصلحت وي ، پدي صورت کي طلاق واقع کيږي او عوض لازم دي .

د ماشومي په خلع کي د ولي د اجازي دليل داده چي د خلعي په کولو سره د ماشومي نفس او مال ته ضرر ونه رسيږي .

راجح مذهب ظاهراً د مالکيه و ده او بعضي حنابله هم ورسره دي ، چي د دوي په نزد د ولي په اجازي سره به ماشومه خلع کوي ځکه ولي د ماشومي په ضرر موافق نده او د ولي د اجازي په صورت کي د ضرر احتمال ډير کم دي . (۲۲) ص ۲۸۷-۲۸۸

څلورم مبحث : په خلع کي د وکیل نیولو حکم

په خلع کي بنځه او میره یا یو له دوي دواړو څخه کولاي شي د خلعي لپاره وکیل ونیسي . او د هر هغه چا څخه چي خلع صحیح کيږي د هغه وکالت هم په خلع کي صحیح کيږي برابر ه خبره ده که وکیل آزاد ، غلام ، نارینه ، بنځه ، مسلمان ، کافر ، سفیه یا رشید وي ځکه هر یو د دوي څخه کولاي شي چي خلع وکړي نو وکالت هم کولاي شي ځکه خلع عقد د معاوضي ده د بیع په شان که یو شخصي وکیل ونیسي چي په عوض د دغومره مال باندي ماته خلع وکړه ، مثلاً په لس درهمه او هغه خلع وکړي په پنځه درهمه پدي صورت کي موکل په خلع باندي مجبور ندي .

کله چي بنځي وکیل ونیوه چي د خپل میره سره خلع وکړي او وکیل ته یي یو شي معین کړو وکیل په معین شوي شي باندي زیادت وکړو یا یي په داسي شي خلع وکړه چي د معین شوي شي اطلاق ورباندي کيږي نو دا زیادت په وکیل باندي لازميږي . خو وکیل دغه زاید مال د بنځي څخه نشي غوښتلي مگر په هغه صورت کي چي بنځي ورسره منلي وي ، کله چي بنځي منلي وي نو په بنځه باندي د معین شوي مال څخه د وکیل اضافه مال لازميږي . (۲۹) ج ۷ ص ۴۹۱

پنځم مبحث : د فضولي (اجنبي) سړي د خلعي حکم

۱- که یو اجنبي سړي د یوي بنځي میره ته ووايي چي ته د خپلي بنځي سره د زرو افغانیو په بدل کي خلعه وکړه زه یي ضامن یم که سړي د بنځي سره خلعه وکړي صحت لري او دخلع بدل په سړي لازم شو ، د بنځي تر قبلولو پوري موقوفه نه ده ځکه خلعه هغه چا پوري موقوفه ده چي بدل یي پر ځان لازم کړي وي .

۲- او که سړي د بدل ضمانت ونه کړي او نه د بدل نسبت چا ته وکړي او یوازي همدومره ووايي چې د خپلي بڼځي سره د زرو افغانیو او ددي کور په بدل کي خلع وکړه نو په دي صورت کي خلع د بڼځي تر قبلولو پوري موقوفه ده که بڼځي ورسره ومنله نو بدل ورکول پري لازم دي که کور نشي ورکولاي د هغي قیمت به ورکوي . (۱۸) ص ۴۷۰

۳- په همدې توگه که اجنبي یو بل سړي ته د بدل نسبت وکړي مثلاً ووايي چې د خپلي بڼځي سره د فلاني سړي د باغ په بدل کي خلع وکړه ، نو قبلول او ردول د هماغه سړي پوري اړه لري

۴- که یوه بڼځه خپل میره ته ووايي چې زما سره د زرو افغانیو په بدل کي خلع وکړه چې فلانکي سړي یي ضامن دي میره ورسره ومنله خلع د بڼځي سره صحیح ده او د بدل د ضمانت قبلول د ضمانت کونکي پوري ارتباط لري . (۱۸) ص ۴۷۰

په خلع باندي د عوض اخستلو حکم

لمري مبحث: په خلع باندي د عوض اخستلو حکم ، فقها کرامو په مشروعیت د اخستلو د

عوض په مقابل د خلعي او طلاق کي په لاندي ډول بحث کړي دي :

اول : چي بنځه خپل خاوند د بد شکلي يا د خراب ژوند له وجي بد گڼي او يا وپريږي چي د خاوند حق به ادا نه کړي په دي صورت کي خاوند ته جائز دي چي د بنځي سره خلع وکړي او د جدایي په مقابل کي مال واخلي ، لکن د احنافو په نزد مکروه ده چي خاوند د هغه مال څخه زیات واخلي کوم چي ده ورکړي په مهر کي لکه څنگه چي د ثابت بن قیس د بنځي په قصه کي مخکي تیر شو (قال النبي صلي الله عليه وسلم اتردين اليه حديثه؟ فقالت نعم و زیادة فقال عليه سلام ، اما الزیادة فلا) يعني : نبي صلي الله عليه وسلم وفرمايل آیا هغه ته خپله باغچه ورسپاري؟ و ثابت بنځي وويل هوو بلکي زیات هم ورکوم ، نبي صلي الله عليه وسلم وويل چي زیادت نشته همدا قول د عطا طوس زهري او عمرو بن شعيب هم دي .

لکن جمهورو علماؤ کرامو جواز ورکړي چي خاوند کولاي شي زیات د هغه مال څخه واخلي کوم يي چي بنځي ته ورکړي په هغه صورت کي چي نافرمانی د بنځي له طرفه وي مگر دا کار خاوند ته مستحب نده له وجي ددي قول د الله تعلي جل جلا له (و لا يحل لکم ان تاخذوا مما اتیتمو هن شیا الا ان یخافا الا یقیمما حدود الله ، فان خفتم الا یقیمما حدود الله ، فلا جناح علیهما فیما افتدت په) (۱) سورة بقره آیت ۲۲۹

ژباړه : او پداسي شان رخصتول تاسي ته روا ندي چي څه شي مو ورکړي و ي له هغوي ته یو څه بیرته تري واخلي البته دامستثنا ده چي بنځه او میره د الله په حدود باندي په دریدو کي انديمن وي په داسي صورت کي که تاسي ته دا ویره وي چي هغوي دواړه به د الله په حدود و ټینگ پاتي

نه شي نو د هغوي دواړو په منځ کي ددي خبري باک نشته چي بنځه خپل ميره ته يو څه بدل

ورکړي او ځان ورڅخه بيل کړي . (۰۲۷) ج ۱ ص ۲۲۹

پدي مبارک آيت الله جل جلا له گناه نفي کړي د سړي څخه په اخستلو د مال د طلاق په مقابل کي که دغه مال کم وي او که زيات . او کومه نهې چي په حديث د ثابت بن قيس کي راغلي هغه محمول دي په خلاف اولي باندي او همدارنگه ابن عباس او ابن عمر رضي الله عنه وايي که چيرته بنځه د خاوند سره خلع وکړي په ميراث باندي او يا په هغه د شمال سره چي بنځه په هغه سره خپل ويښتان تړي دا جواز لري ، چي په اول کي زيات او په دوهم کي کم مال ته اشاره شوي دي . په همدې شان ربيع بنت معوذ وايي چي ما د خپل خاوند سره خلع وکړه په کم د عقاص باندي (د سر تړوني) او عثمان بن عفان هم همدې ته جواز ورکړي او پدي قول اجماع راغلي چي يو صحابي هم اختلاف نه ده پکښي کړي .

دوهم: که چيرته نفرت او سرکشي د خاوند له طرفه وي په دي صورت کي خلع مکروه دي په اتفاق د علماؤ سره ، چي پدي قول د الله جل جلا له سره دليل نيسي (و ان اردتم استبدال زوج مکان زوج و آتيتم احداهن قنطاراً فلا تاخذوا منه شيئاً تاخذونه بهتاناً و اثمأ مبيناً) (۱) سورة النسا آيت ۳۰

ژباړه : او که تاسي د يوي بنځي پر ځاي د بلي بنځي د راوستلو اراده وکړي نو که تاسي هغي ته په پندونو مال هم ورکړي وي له هغه نه بيرته هيڅ شي مه اخلي ا يا تاسي په تور تپلو او څرگند ظلم کولو هغه بيرته اخلي ؟ . (۲۷) ج ۱ ص ۴۳۸

او همدارنگه که خاوند زياتي کوي د بنځي سره او هغه مجبوروي د خلعي طلب کولو ته تنگسيا ورباندي راولي او بد ژوند ورسره کوي تر څو طلاق ورکړي پدغه صورت کي خاوند ته روا نه ده چي عوض وغواړي د امام ابوحنيفه ، امام شافعي او امام احمد رحمهما الله په نزد بنا په دي

قول د الله جل جلا له (ولا تمسكو هن ضراراً لتعتدوا) يعني محض د رپرولو لپاره يي مه ايساروي چي دا به تيري زياتي وي . او همدارنگه په بل ځاي كې الله جل جلا له فرمايي (ولا تعضوهن لتذهبوا ببعض ما آتيتموهن شيئاً) (۱) سورة نسا ۱۹

او نه دا روا ده چي هغوي وربروي او د هغه مهر ديوي برخي د وهلو هڅه وكړي چي تاسي هغوي ته وركړي وي (۲۷) ج ۱ ص ۴۳۷

دا ټول دلالت كوي په حرمت د خلعي بيدون د ضرورت څخه ځكه چي دا ضرر دي د بنځي لپاره او ضرر په اسلام كې حرام دي بنا په دي قول د نبي صلي الله عليه وسلم (عن جابر بن عبد الله قال : قال رسول الله صلي الله عليه وسلم لا ضرر ولا ضرار في الاسلام) (۱۷) ج ۵ ص ۲۳۸ ژباړه : په اسلام كې ضرر رسول نشته او نه چا ته د ضرر په مقابل كې ضرر رسول شته او امام مالك رحمة الله عليه وايي خاوند ته روا نه ده چي د بنځي څخه څه واخلي د مجبور تيا په حالت كې او كه وايي خستلو نو واجب ده په خاوند چي هغه بيرته بنځي ته وركړي دريم : كه بدي د خاوند او بنځي دواړو له طرفه وي او پريدل چي د زوجيت په حقوقو كې به كمې او زياتي راشي پدي صورت كې خلع جائز او عوض اخستل هم ورباندي جائز دي په اتفاق سره بنا پدي قول د الله تعالي (فان خفتم الا يقبيما حدود الله فلا جناح عليهما فيما اقتدت به) (۱) سورة بقره آيت ۲۲۹

ژباړه : پداسي صورت كې كه تاسي ته دا ويږه وي چي هغوي دواړه به د الله پر حدودو ټينگ پاتي نشي ، نو د هغوي دواړه په منځ كې ددي خبري باك نشته چي بنځه خپل ميره ته يو څه بدل وركړي او خان ورڅخه بيل كړي . (۲۷) ج ۱ ص ۲۲۹

دوهم مبحث : خلع کول په مقابل د بعضي منافعو او حقوقو کي :

هر هغه شي چي په مهر کي صحيح کيږي د خلعي بدل هم ټاکلي کيږي شي ، خو هر هغه شي چي د خلعي په بدل کي ټاکل کيږي شي مهر نه شي کيدلي. مثلاً په مهر کي غير منقولې شيان لکه کور ورکول ، زمکه ورکول ، او منقولې شيان لکه نقدي پيسي ، سره او سپين زر ، موټر او داسي نور ورکول صحيح دي دغه مذکورې شيان د خلعي بدل هم کيږي شي ، خو ځيني شيان چي د مهر په توگه نشي ورکول کيږي خو د خلع بدل کيږي شي د مثال په ډول :

ديوشي گټه او منفعت : چي يو سړي د بنځي سره په داسي توگه خلع کوي چي بنځه خپل کور يا زراعتي ځمکه د يو ټاکلي وخت لپاره سړي ته د خلعي په بدل کي د گټي اخيستلو لپاره ورکوي ، بنځه د ټاکلي شي په تسليمولو مکلفه ده او خلع صحيح دي . (۲۱) ج ۳ ص ۱۴۷

اول مطلب : خلع په رضاع باندې

د خلعي په بدل کي د خاوند ماشوم ته د شيدو ورکول : که چيرته يو سړي د بنځي سره په دي شرط خلع وکړي چي په بدل کي به د شرعي رضاعت تر مودې پوري دميره ماشوم ته شيدي ورکوي خلع صحيح ده ځکه مور کولاي شي چي د ميره څخه د خپل بچي د شيدو ورکولو په مقابل کي اجوره واخلي و د الله جل جلا له حکم دي (فان ارضعن لکم فاتوهن اجورهن) (۱) سورة طلاق آيت ۷ .

ژباړه بيا که هغوي ستاسي لپاره (ماشوم ته) تي ورکړي نو هغوي ته به دهغو اجوره ورکړي . (۲۷) ج ۵ ص ۸۲۰

که په دغه حالت کي ماشوم مړ شي يا بنځه مړه شي او يا چي بنځه ماشوم ته له تي ورکولو انکار کړي ، نو ميره کولاي شي چي د بنځي څخه د رضاع د لازمي مودې دا جوري د قيمت غوښتنه وکړي ، او په هغه صورت کي چي څه موده تي يي ورکړي وي ، خو د رضاع موده لانه وي پوره شوي ، بنځه مړه شي او يا ماشوم ته له تي ورکولو څخه ځان وژغوري نو ميره کولاي شي

چي د پاتي مودي اجوره او پاتي نفقه و غواړي ، مگر دا چي د خلعي په وخت کي د بنخي سره د طفل يا د بنخي د وفات په صورت کي د نه غوښتنني موافقه شوي وي ، نو سري باندي په خپل شرط ودريدل لازم دي . (۲۱) ج ۳ ص ۱۴۷

د افغانستان د مدني قانون په ۱۶۹ مه او ۱۷۰ مه ماده کي يي دا موضوع داسي بيان کړي :
 ۱۶۹-ماده . که طفل د شيدو ورکولو يا ساتني اجوره د نفقي په شمول په يوي تاکلي مودي کي د بنخي له خوا د خلعي بدل قبول شي ، بنخه د خپل تعهد په تر سره کولو مکلفه ده .
 ۱۷۰- مه ماده . که بنخه په يو علت لکه د بل سري سره ازدواج ، فرار يا د طفل مرگ يا پخپله د هغي مرگ خپل تعهد د شيدو ورکولو ساتني او د طفل د نفقي په باره کي پوره تر سره نه کړي ، ميره کولي شي د رضاع د مودي اجوره او پاتي نفقه و غواړي ، مراد چي د خلعي په وخت کي د بنخي سره ، د طفل يا د بنخي د وفات په صورت کي د نه غوښتنني موافقه شوي وي . (۲۳)
 ج ۱ ص ۴۴

دوهم مطلب : په معلومه موده کي د ماشوم په کفالت اوسرپرستي باندي خلع کول:

بي له او جوري اخستلو څخه په معلومه موده کي د ماشوم په سرپرستي کولو سره د بنخي خلع صحيح کيږي .

امام شافعي رحمه الله عليه فرمائي خلع تر هغي نه صحيح کيږي تر څو پوري چي د ماشوم موده د رضاعت او د طعام اندازه او جنس ذکر نه کړي ، او همدارنگه اندازه د مداومت او جنس د همدې طعام چي تر څو پوري به يي ورکوي دغه اندازه به ذکر کوي او د حضانت د مودي قيمت به داسي معلوموي لکه څنگه چي په بيع سلم کي مسلم فيه معلومه وي . (۲۶) ج ۷ ص ۶۵
 د دي مسلي اختلاف په اجوره نيولو داجير په طعام يا د هغه په لباس باندي بنا ده ځکه شوافع د اجير د اجوري تعين کول واجب بولي ، او د رسول الله صلي الله عليه وسلم پدي حديث باندي دليل

نيسي . (عن ابي سعيد الخدري قال : نهى رسول الله صلي الله عليه وسلم عن استجار الاجير حتي يبين له اجره) (١٥) ج ٣ ص ٧١

يعني : منع ڪري نبي صلي الله عليه وسلم د مزدور نيولو ڇڏه تر دي چي د هغه مزد معلوم ڪري. او جمهور علما د اجير د اوجوري تعين واجب نه بولي د مسلمانانو د عرف او استحسان له وجهي او همدارنگه په دي قول د نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم استدلال ڪوي :

عن علي بن رباح قال : سمعت عتبة بن النذر قال كنا عند رسول الله صلي الله عليه وسلم فقر سورة (طس) حتي بلغ قصه موسي فقال : موسي اجر نفسه ثمانين سنين او عشر سنين علي عفة فرجه و طعام بطنه . (٢٠) ج ٣ ص ٥١١

يعني د علي بن رباح نه روايت ده چي عتبه بن النذر وويل مونڙ وو د نبي صلي الله عليه وسلم سره سورة (طس) يي تلاوة ڪرو تر دي چي د موسي عليه السلام قصي ته ورسيده ، وويل موسي عليه السلام خان مزدور ڪري وه اته ڪاله يا لس ڪاله د خپل شرمگاه په سائنه او د خيٽي په طعام باندي .

که چيرته بنڄه ماشوم پريڙدي يا وتبستي يا ماشوم مر شي نو په بنڄه باندي د باقي مودي اجر مثل واجيري .

دريم مطلب: خلع په نفقه د صغير باندي

د احنافو او مالڪيه و په نزد باندي که چيرته بنڄه له خپل خاوند سره پدي خلع وڪري چي دغه بنڄه به د صغير نفقه تر معلومي مودي پوري ورکوي نو دغه خلع صحيح ده او په بنڄه باندي په دغه موده کي د ماشوم نفقه لازمه ده که چيرته يي د نفقي له ورکولو څخه منع راوړه او يا مړه شوه يا ماشوم د وخت له پوره کيدو څخه مخکي مړشو نو په بنڄه باندي د باقي مودي د نفقي مثل لازميري ، او نفقه له هغه چا اخستل کيري چي له بنڄي څخه پاتي وي .

که چيرته پدغي بنڄي باندي تنگسيا راغله نو ميره به د ماشوم نفقه ورکوي لکن که چيرته په

بنځي باندي بيرته اساني راغله نو بنځه به په نفقي ورکولو باندي بيرته رجوع کوي .
مالکيه وائي: که چيرته بنځه حامله وي د حمل تر وخت پوري د خپل نفس په نفقه باندي خلع
وکړي نو د ماشوم نفقه له ميره څخه نه ساقطيري . (۲۹) ج ۷ ص ۵۰۱-۵۰۲

څلورم مطلب : خلع کول په پاتي کيدو د ماشوم تر بلوغ پوري :

کله چې بنځه د خپل ميره سره پدي باندي خلع وکړي چې ماشوم به تر بلوغ پوري له ماسره وي
نو دغه خلع صحيح کيري .

لکن د احنافو په نزد شرط پکښي صحيح نده ځکه چې د سرپرستي د مودي څخه وروسته حق د
ماشوم په پلار باندي وي نه په مور باندي خو که د ماشومي د بلوغ تر حالت پاتي کيدو باندي خلع
وکړي نو خلع صحيح کيري ، پدي دواړو حالتونو کي شرط اوفرق دا ده چې ځوي د سرپرستي د
وخت څخه وروسته خپل پلار ته محتاج وي او له مور څخه د خپل ځوي په تربيه باندي زيات
قادر وي، لکن لور د خپلي مور لارښوني او تعليم ته ضرورت لري او مور پدي باندي له پلار
څخه زياته قادره وي . د امام مالک رحمه الله عليه په نزد د ځوي پاتي کيدل تر بلوغ پوري له
مور سره جواز لري ځکه د ځوي د سرپرستي موده د دوي په نزد تر بلوغ پوري ده و او د لور د
سرپرستي موده د هغي د نکاح ورکولو پوري ده . (۲۹) ج ۷ ص ۵۰۱

دريم مبحث : هغه شيان چې د خلعي بدل نه شي ټاکل کيدي :

۱- شراب او خنزير :

شراب او خنزير د خلعي بدل نشي ټاکل کيدي ، ځکه دغه دواړه شيان د مسلمانانو په حق کي مال
نه گنل کيري ، که سړي د بنځي سره په دغه شيانو خلعه وکړي او بنځي ورسره ومنله بدل
(عوض) باطل دي ، او بي له عوضه باين طلاق واقع شو د احنافو په نزد په بنځه هيڅ مال نه
لازميري او نه به بنځه د خپل مهر څه شي ميره ته ورکوي .

دليل يي دادي چي د خلعي طلاق د بنخي تر موافقي پوري معلق دي ، او دغه طلاق هم د عوض په مقابل كي واقع كيږي او هم بلاعوضه ، چي ميره هر كله طلاق د بنخي تر قبول پوري معلق كړو نو كله چي توافق د بنخي له لوري صورتونيوه طلاق واقع شو او په بنخه باندي هيڅ شي لازم نه شو ځكه چي خنزير او شراب مال متقوم نه دي نو د خلعي بدل هم نه شي كيدي. (۱۸) ص ۴۶۲

۲- هر هغه شي يا عمل چي د ماشوم حقوق تلف كوي :

هر هغه شي يا عمل چي د ماشوم حقوق تلف كوي دخلعي بدل نه شي كيدي مثلا : يو ميره د خپلي بنخي سره د يو ماشوم هلک ساتنه چي د حضانت له مودي څخه اوختي وي و د خلعي بدل وټاكي په دغه ډول عمل سره د ماشوم هلک حقوق تلف كيږي ، شارع د وړوكي ماشوم د ساتني حق د حضانت له مودي څخه وروسته د پلار لپاره ټاكي دي ، نه د مور لپاره ، ځكه وړوكي ماشوم هلک د سړيو خويونو ، اخلاقو او ادابوته اړتيا لري ، كه د مور سره د اوردي مودي لپاره پاتي شي د بنخو خويونه او عادات اخلي او په دي سره ماشوم متضرر كيږي په همدې توگه كه سړي د بنخي سره په داسي توگه د خلعي بدل وټاكي چي ماشوم هلک يا ماشومه جلي به د حضانت په موده كي د پلار سره وي ، كه زوجين په دغي توگه يو د بل سره موافقه وكړي خلع صحيح او شرط باطل دي ، ځكه حضانت د ماشومانو حق دي او دغه حق هيڅوك نه شي ساقطولي ز (۳) ج ۲ ص ۷۸۲

مالكيه و ويلي دي د پلار لپاره جايز دي چي د حضانت حق ساقط او دخلعي بدل يي وټاكي ، كه د پلار څخه مخكي هر څوك د حضانت حق لري ، پلار ته دغه حق انتقاليدي شي . علامه دسوقي په دي شرط دغه حق پلار ته وركوي چي ماشوم ته كوم ضرر متوجه نه وي ، كه چيرته يو ماشوم د خپلي مور سره بي كچه مينه ولري او يا پلار د ماشوم د ساتلو صلاحيت ونه

لري ، که ماشوم ته پکي ضرر متوجه وي نو د حضانت دغه حق نه ساقطيري او طلاق واقع کيري او دا اتفاقي خبره ده . (۱۱) ج ۲ ص ۳۴۹

د افغانستان په مدني قانون کي همدې نظر ته ترجيح ورکړل شوي ده په دي هکله د مدني قانون ۱۷۳ مه ماده داسي حکم کوي :

(که د خلعي په وخت کي شرط شوي وي چي ماشوم دي د حضانت په دوره کي د ميره سره وي ، د خلعي عقد صحيح او شرط باطل دي ، بنځه کولي شي چي ماشوم د حضانت د دوري د پوره کيدو پوري د خپل خان سره وساتي ، خو پدي شرط چي دا حق په بل علت نه وي ساقط شوي) (۱۰) ج ۲ ص ۴۶

د حضانت د دوري څخه وروسته فقهاو د وري ماشومي او وړوکي ماشوم د ساتني موضوع گاني سره بيلي کړي دي ، دوي وايي مورکولي شي چي وره ماشومه جلي د حضانت د دوري څخه وروسته تر بلوغ پوري د خان سره وساتي ، ځکه د مور سره په پاتي کيدو هيڅ ضرر ورته نه رسيري ، بلکي زياتي گټي ورته رسيري ، که څه هم د حضانت په موضوع کي پلار زيات قدرت لري ، خو قاضي کولاي شي چي په کوم ځاي کي د ماشومي بنیگنه ويني هلته يي پاتي کړي . د احنافو د نظر سره سم د مدني قانون ۱۷۲ مه ماده پوره په وضاحت سره دا موضوع روښانوي او حکم کوي :

(بنځه هغه وخت کولي شي چي د ماشوم ساتنه د بلوغ تر عمره پوري د خلعي بدل وټاکي چي ماشوم جلي وه ، که بنځه د مودي په اودو کي د بل سري سره ازدواج وکړي ، د جلي پلار کولي شي چي خپله لور د بنځي څخه تسليم شي او د ساتني د پاتي مودي د اجوري معادل وغواړي ، که څه هم تر مخه موافقه شوي وي چي ماشوم دي د مور سره وي .) (۲۳) ج ۱ ص ۴۶

خلورم مبحث : د طلاق بالمال او خلعي تر منح توپيرونه

طلاق بالمال او خلع په ځينو حالاتو کې مشترک او په ځينو کې مختلف احکام لري :

۱- په لاندي احکامو کې طلاق بالمال او خلع يو شي دي :

الف : په خلع او طلاق بالمال کې د بنځي رضا شرط ده .

ب: کله چې بدل ثابت شي باين طلاق واقع کيږي او سمدستي بيلتون رامنځته کيږي .

ج: که بنځه د مال د بخشش کولو اهليت ولري بدل په دواړو حالاتو کې د بنځي په زمه لازميږي .

(۹) ج ۵ ص ۴۳

۲- په لاندي مواردو کې طلاق بالمال او خلع مختلف احکام لري :

الف: په طلاق بالمال سره اتفاقاً باين طلاق واقع کيږي او د طلاق په شمير کې د ميره واک

راکموي ، خو خلع کې اختلاف د ي ځيني يې طلاق او ځيني يې فسخه گڼي .

ب: خلع د هغي په صريح لفظ يا بل هر لفظ چې د خلعي مفهوم افاده کړي صورت نيسي او طلاق

بالمال د طلاق په صريح لفظ يا په داسې لفظ سره چې د طلاق معني ولري لکه (حرام) او داسې

نور صورت نيسي

ج : د امام ابو حنيفه رحمه الله عليه په نظر په خلع کې يو پر بل د زوجيت حقوق ساقطيري خو

طلاق بالمال له دغو حقوقو څخه هيڅ هم نه ساقطوي .

د امام مالک رحمه الله عليه او امام شافعي رحمه الله عليه په نزد طلاق بالمال او خلعي تر منح

هيڅ فرق نشته ځکه د دوی په نظر خلع او طلاق بالمال يو شي دي ، خو کله کله خلع بلا غوضه

هم وي . (۱۸) ص ۴۷۳

په خلع کې د فقهاو اختلاف دي چې خلع فسخه ده او که طلاق باين نو د جمهورو (ابو حنيفه ، امام

مالک و ظاهر قول د امام شافعي او يو روايت د امام احمد) په نزد طلاق باين ده چې د طلاق د

جملي څخه حسابيري ، او د امام احمد په بل روايت كې دا فسخ ده او د طلاق د جملي څخه نه حسابيري .

او هر چه طلاق په مال باندې ده په دي كې هيڅ اختلاف نشته او د جمهورو په نزد دا طلاق باين ده او د طلاق د جملي څخه حسابيري . (۲۹) ج ۷ ص ۵۰۴

« څلورم فصل »

اثار او نتایج د خلعي

اول مبحث : اثار د خلعي

په خلع باندي لاندي اثار مرتبيري :

۱- د احنافو مالکيانو يو قول د امام احمد او راجح قول د امام شافعي رحمة الله عليه کي په خلعي سره باين طلاق واقع کيري اگر که بيدون له نيت او عوض څخه وي ، استدلال کوي پدي قول دالله (جل جلا له) (فلا جناح عليهما فيما افتدت به) (۱) سورة بقره آيت ۲۲۹

ژباړه : نو دهغو دواړو په منځ کي د دي خبري باک نشته چي بنځه خپل ميره ته يو څه بدل

ورکري او ځان ورڅخه بيل کري . (۲۷) ج ۱ ص ۲۲۹

فديه په هغه وخت کي وي کله چي بنځه د خاوند د سلطي څخه ووځي او که خلع باين طلاق نشي نو سري د رجعت خاوند گرځي او پدي صورت کي بنځه د ميره د حکم او قبضي لاندي راځي او په خلعي سره مقصد لري کول د ضرر دي له بنځي نه که رجعت ته جواز ورکړو نو ضرر بيرته رجوع کوي .

او امام احمد رحمة الله عليه په نزد په بل روايت کي خلع فسخ ده او همدا نظر د ابن عباس رضي الله عنه طاوس رضي الله عنه عكرمه ، اسحق او ابي ثور هم دي . په لاندي ايتونو استدلال کوي .

(الطلاق مرتان) يعني: طلاق دوه ځلي دي. (۲۷) ج ۱ ص ۲۲۸

بيا الله جل جلا له فرمايي: (فلا جناح عليهما فيما افتدت به) يعني نو د هغو دواړو په منځ کي د

دي خبري باک نشته چي بنځه خپل ميره ته يو څه بدل ورکري او ځان ورڅخه بيل کري . (۲۷)

ج ۱ ص ۲۲۹

په بل ځاي کي الله جل جلا له داسي فرمايي: (فان طلقها فلا تحل له من بعد حتي تنكح زوجا غيره)

يعني :

الله جل جلاله په لمړي ايت کي د دو طلاقونو په دوهم آيت کي د خلعي او په دريم آيت کي يي د بل طلاق ذکر وکړو کچيري خلع هم طلاق وي نو بيا د طلاق تعداد څلوروته رسیده چي دا څلورم هغه طلاق ده چي وروسته له دوهم ميره څخه د طلاق اخستلو په صورت کي بنځه دوباره اول ميره ته روا کيږي ر ځکه چي خلع داسي جدائي ده چي خالي ده د طلاق د صريح الفاظو او نيت څخه او دا فسخ ده د نورو فسخو په شان .

لکن د امام احمد رحمة الله عليه په راجح قول کي تفصيل موجود د ي: دوي وايي چي خلع باين طلاق دي کله چي په لفظ د خلعي ، مفاداة او يا داسي نورو الفاظو سره وي او يا په کنایاتو د طلاق سره واقع شي او نيت يي د طلاق کړي وي ، ځکه چي دا کنایه ده او نيت يي هم پدي سره د طلاق کړي دي نو خلع طلاق دي . خو که د خلعي ، مفاداة يا فسخي په صيغي سره واقع شي او نيت د طلاق يي هم نه وي کړي پدي صورت کي د طلاق عدد پدي سره نه کميږي او دا طلاق هم نده بلکي فسخ ده ، او مباراة : لکه چي يو سړي خپلي بنځي ته ووايي زه ستا د نکاح څخه د زرو روپيو په مقابل کي بيزاريم او بنځه يي قبوله کړي دا کنایه لفظ ده چي د حنابله و په نزد پدي سره د نيت د موجوديت په صورت کي خلع واقع کيږي ، لکن د احنافو په نزد د هغي خلعي په شان ده چي په هغي سره باين طلاق بي له نيته واقع کيږي .

د مالکيه و په راجح قول کي کچيري سړي خپله بنځه طلاقه کړي او هغي ته مال ورکړي دا خلع نده بلکي دا رجعي طلاق دي ، ځکه دا په منزله د هغه ده چي څوک خپله بنځه طلاقه کړي او هغي ته متعه ورکړي .

۲- د قاضي په قضا باندي خلعه نه متوقف کيږي لکه څنکه چي د هر يو طلاق حکم د خاوند لخوا وي .

۳- په فاسدو شروطو سره خلع نه باطلیږي ، کچیرته میره له خپلي بنځي سره پدې شرط خلع وکړي چې د حضانت د مودې له ختمیدو مخکې به ماشوم ماته سپاري ، او یابنځه پدې شرط له میره سره خلع وکړي چې ماشوم به د حضانت د مودې وروسته هم د ماسره وي اگر که بنځي له داسې شخص سره نکاح هم وکړي چې د ماشوم نږدې محرم نوي، نو دغه ذکرشوي ټول باطل دي خو بیا هم خلع نافذیږي .

۴- په بنځه باندي د خلعي د بدل ورکول لازم دي :

برابره خبره ده که دغه عوض مهر وي یا دمهر بعضي حصه وي یا یو بل شي وي ځکه چې میره د بنځي طلاق په قبول د بدل سره معلق کړي اوبنځه پرې راضي شوي نو دا د بنځي په نومي باندي د علماؤ په اتفاق سره لازمیږي .

۵- د امام ابو حنیفه رحمه الله علیه په نزد په خلعي سره ټول حقوق او قرضونه ساقطیږي کوم چې د زوجینو یو پر بل باندي وي ، او هغه حقوق چې تر هماغه عقد پوري تړاو ولري چې خلع پکې راغلي ده لکه مهر یا پخواني نفقه ځکه چې دخلعي مراد د منازعي او خصومت د زوجینو تر منځ له منځ وړل دي .

لکن هغه حقوق او قرضونه چې یو د زوجینو پر بل باندي وي او د نکاح په موضوع پوري مربوط نوي لکه قرض ، گرو ، ودیعه ، د مبیعی پیسې یا داسې نور په اتفاق د علماؤ سره نه ساقطیږي همدارنگه دعدۀ د وخت نفقه نه ساقطیږي مگر په هغه وخت کي دعدت د وخت نفقه ساقطیږي چې د نفقي د نه ورکول زوج شرط کړي وي ، ځکه چې نفقه د خلعي په وخت کي واجب ده . د جمهورو او امام احمد رحمه الله علیه په نزد د زوجینو د حقوقو څخه هیڅ شي نه ساقطیږي مگر په هغه صورت کي چې د هغه په ساقطیدو یې صراحت کړي وي برابره خبره ده چې د خلعي په لفظ سره وي او یا د مباراة په لفظ سره ، دا کاملاً داسې ده لکه طلاق د مال په مقابل کي چې پدې سرباين طلاق واقع کیږي ، او پدې سره یوازي هغه عوض لازمیږي کوم چې زوجینو اتفاق پرې کړي وي ، ځکه چې حقوق نه ساقطیږي مگر په هغه څه چې هغه په قطعي توگه د حقوقو په ساقطیدو دلالت وکړي او په خلع کي د حقوقو په ساقطیدو ثابت دلیل نشته ځکه چې دا د

بڻڻي له طرفه عوض ده او معاوضات تائير نه کوي غير له هغه څه نه چي دواړه طرفه پري راضي وي . ځکه چي حق نه ساقطيري مگر په صراحتاً يا دلالتاً ساقطيدو سره .

٦- ايا په مختلفه باندي طلاق واقع کيري ؟

امام ابوحنيفه رحمة الله عليه وايي چي په مختلفه بڼه باندي طلاق واقع کيري که فوراً وي او که په تراخي سره . او جمهور علما وايي چي هغي بڻڻي سره چي خلع شوي وي په هغي طلاق نه واقع کيري ، مگر امام مالک رحمة الله عليه وايي که کلام پيوست وي واقع کيري او که متصل نه وي نه واقع کيري .

امام شافعي او امام احمد رحمة الله عليه فرمايي چي په خلع پسي طلاق نه واقع کيري اگر که کلام متصل وي دوي وايي چي په مختلفه باندي په هيڅ وخت کي طلاق نه پيوست کيري .

جمهور د ابن عباس او ابن زبير په قول دليل نيسي: په مختلفه باندي طلاق نه ملحق کيري ، او خپل خاوند ته هم نده جائز مگر په نوي نکاح سره . اختلاف په مابين د ابو حنيفة او جمهور و کي پدي کي دي چي د ابو حنيفة رحمة الله عليه په نزد عدت د نکاح د احکامو څخه ده نو په مختلفه باندي په عدت کي طلاق ملحق کيري او جمهور وايي چي عدت له احکامو د طلاق ځيني دي نو لهذا په مختلفه باندي طلاق نه ملحق کيري .

٧- د اکثر و علماؤ په نزد مختلفه باندي په عدت کي رجعت نشته :

برابره خبره ده که خلع فسخ وي او که طلاق وي له وجي ددي قول د الله تعالي (فيما افتدت به) او فديه په هغه وخت کي لازميري کله چي بڼه په هغي سره د سري له قبض او تصرف څخه خارج شي ، که چيري بڻڻي ته د رجعت حق وي نو بيا به دغه بڼه بيرته د خاوند تر حکم لاندي راضي ، او مراد له خلعي څخه د بڻڻي نه د ضرر لري کول دي که چيرته د بڻڻي رجوع جائز شي نو ضرر بيرته راگرځي .

اکثر و علماو اجماع کري چي سري د مختلعي بنخي سره د هغي په رضا سره په عدت کي نکاح کولاي شي ، لکن د بعضي متاخرينو په نزد باندي نه ميره او نه بل څوک په عدت کي د هغي سره نکاح کولاي شي يعني د دوي په نزد د عدت تر پوره کيدو له هغي سره هيڅوک نکاح نشي کولاي .

۸- په خلع او د هغه په عوض کي اختلاف

کچيرته بنخي د خلعي دعوي وکړه او ميره ورڅخه انکار وکړ او ميره لره شاهدان نه وي نو سري په قسم سره تصديق کېدي شي ځکه اصل د نکاح بقا او عدم خلع ده . او شهادت پدي کي د شواغو په نزد د دوکسانو گواهي ورکول دي .

که ميره ووايي چي ته مي په زرو روپيو باندي طلاقه کي يي او بنځه ووايي چي زه دي بيدون د عوض څخه طلاق کري يم او يا ووايي چي زه دي طلاق کري نه يم په دي صورت کي د خاوند په قول باين طلاق واقع کيږي او د ميره لپاره په بنخي باندي عوض نشته خو په هغه وخت کي چي بنځه په نفي کولو د مال قسم وکړي . پدغه صورت کي جدائي د اقرار له وجي منځته راځي او د عوض نه لازميدل د دي اصل په وجه چي اصل برات د نهي دي ليکن بنخي ته په ميره باندي نفقه ، کسوه (جامي) او کور د عدت په وخت کي لازم دي .

که چيرته زوجين د عوض په جنس کي اختلاف وکړي چي هغه دراهم دي او که دنانير او يا اختلاف په اندازه دعوض کي وي چي خاوند ووايي په زرو روپيو مي درسره خلع کري او بنځه ووايي چي پنځو سو و مي درسره خلع کري ، اويا په عدد د طلاق کي اختلاف راشي کوم کبني چي خلع واقع شوي لکه دا قول د بنخي له تانه مي د زرو روپيو په بدل کي دري طلاقه وغوښتل او ميره ووايي چي يو طلاق مي په زرو روپيو درکړي او د يو لپاره هم شاهد نوي ، نو امام مالک رحمه الله عليه فرمايي چي د زوج قول اعتبار لري که چيري شاهد نوي ځکه چي بنځه

مدعي عليها ده او ميره مدعي دي . او امام شافعي رحمة الله عليه فرمايي چي دواړه دي قسم وڅوري لکه په بيع کي ، او په بنځه باندي مهر مثل ده ځکه د دوي دواړو اختلاف داسي ده لکه د متبايعينو . (۲۹) ج ۷ ص ۵۰۴-۵۰۸

دوهم مبحث : د مختلعي بنځي عدت

د مختلعي بنځي عدت ثابت دي په سنتو چي مختلعه به يو حيض عدت تيروي ، چه په قصه د ثابت بن قيس کي راغلي ، نبي صلي الله عليه وسلم وفرمايل هغه مال ورڅخه واخله چي ستا په هغي باندي دي اولاره يي پرېرډه نو ثابت بن قيس دا کار وکړ او نبي صلي الله عليه وسلم ورته امر وکړچي هغه دي يو حيض عدت تير کړي او بيا دي بيرته له خپل اهل سره پيوسته شي .

دا مذهب د عثمان رضي الله عنه ، ابن عباس رضي الله عنه او صحيح روايت د امام احمد رحمة الله عليه ، اسحق بن راهويه او شيخ الاسلام ابن تيميه هم غوره کړي دي او فرمايي د چا چي همدا نظر وي په تحقيق سره هغه د شريعت د مقتضي قواعد ومونده ، او د مطلقي لپاره چي عدت دري حيضه دي ددي لپاره چي د رجوع زمانه اوږده شي تر څو چي خاوند د عدت په موده کي رجوع وکړي او داچي په مختلعي باندي رجوع نشته نو لږي څخه مقصد د مختلعي درهم پاکوالي دي له حمل ځيني پدي صورت کي يو حيض هم کفايت کوي لکه څنگه چي په استبرا درحم کي يو حيض کفايت کوي .

ابن القيم رحمة الله عليه فرمايي چي همدا نظر د امير المومنين حضرت عثمان بن عفان رضي الله عنه ، عبدالله بن عمر رضي الله عنه ربيع بنت معوذ او تره يي چي د كبار الصحابه و له جملي څخه دي ، چي لږي څلورو صحابه و له جملي څخه يو هم لږي نه مخالفت نه دي کړي لکه څنگه چي ليث بن سعد له نافع مولي دابن عمر رضي الله عنه څخه روايت کوي چه ده له ربيع بنت معوذ بن عفرا څخه چه عبدالله بن عمر ورته خبر ورکړ چي ده له خپلي بنځي سره خلع وکړه د

عثمان بن عفان په زمانه کي نو تره يي حضرت عثمان رضي الله عنه ته راغي او ورته يي وويل
د معوذ زوي نن له خپلي بڼگي سره خلع وکړه هغه دي خپلي کورني ته ولاړه شي ؟
نو عثمان رضي الله عنه او فرمايل چي هغه دي خپلي کورني ته لاړه شي او د دوي ترمنځ ميراث
نشته ، اومدت هم ه بڼخه باندي نشته خو تر هغي پوري نکاح نشي کولاي تر څو چي يو حيض
ورباندي نه وي تير شوي له دي ويري څخه چه حامله نه وي .نو عبدالله بن عمر رضي الله عنه
وفرمايل چي عثمان رضي الله عنه زمونږ څخه غوره او پوه دي . او همدارنگه ابي جعفر النحاس
په خپل کتاب الناسخ و المنسوخ کي داسي نقل کړي چي پدي باندي د صحابوو اجماع ده .
جمهور علما وايي چي د مختلعي عدت دري حيضه دي دا په هغه صورت کي چي بڼخه حيض
والا وي .(۱۳) ج ۲ ص ۲۷۴

(خاتمه)

دبسونکي او مهربانه څښتن په ځانگړي لوريني سره ددي ليکنې تر بشپړيدو پوري يو شمير نتايجو ته ورسيدم چي په لاندي توگه دي:

۱:تعريف : خلع په لغت کي جداکولو ته وائي او همدارنگه په اصطلاح کي دنکاح د عقد له مينځه وړل دي په اخيستلو د مال سره .

او دخلعي حکم خلع په اتفاق د علماوو سره جواز لري اوپه همدې ډول هغه الفاظ چّه دخلع عقد ورباندي منعقد کيږي عبارت دي له:

الف:خلع

ب:مبارات

و:بيع او شرا

د:مفارقة

ج:طلاق

پدي الفاظو سره داحنافو په نزد خلع صحيح کيږي.

البته د خلع په الفاظو کي اختلاف دي او دنورو علماوو لکه امام مالک(رح)په نزد د خلع الفاظ

دادي ۱:خلع ۲:مبارات ۳:صلح ۳:فديه

او همدارنگه دامام شافعي(رح)او حنابله وپه نزد خلع طلاق په لفظ سره صراحتاً او کنايه

دنييت د موجودوالي په صورت کي صحيح کيږي.

دخلعي ارکان دجمهورو علماوو په نزد دخلع ارکان پنځه دي ۱:القابل ۲:الموجب ۳:العوض

۴:المعوض ۵:صیغه دخلعي

داحناف په نزد خلع کي ايجاب او قبول اعتبار لري.

۲: دخلي کیفیت يعني هر هغه څه چه خلع ورباندي مرتب کيږي خلع د امام مالک(رح)امام

شافعي رح او همدارنگه د حنابله وپه نزد د عوض څخه عبارت دي د خلي دصحت لپاره د

عوض قبضول ضروري ندي او دعيب له وجهي د عوض ردول جائز دي.

دخلي شروط اطلاق که څه هم د خاوند په خوښه واقع کيږي ليکن خلع کي د بنخي او خاوند

يعني دواړو رضایت شرط دي او دغه عقد په ايجاب او قبول سره تړل کيږي دا چي هر عقد او

تړون ځانکړي شرايط لري نو خلع هم په لاندي شرايطو ترسره کيږي الف:خاوند بايد عاقل

اوبالغ وي ب:بنځه بايد د طلاق محل وي ج:خلع بايد په داسي الفاظو ترسره شي چي د خلي

معني افاده کړي د:بنځه دخلي بدل په ځان ومني.

دخلي انواع ،خلع په دوه قسمه ده ۱:چه بنخي خاوند ته عوض ورنکړي ۲:چه بنځه خاوند ته

د خلع په بدل کي مال ورکړي او همدارنگه خلع د ولي ماشوم،مريض،سفیه لخوا صحيح کيږي

په خلع کي دنورو عقدونو په شان بنځه او ميره کولاي شي چه وکيل ونيسي.

دفضلولي سري دخلع حکم دفضلي سري خلع څلور صورته لري چه په دوه صورتونو کي

دخلع عقد دبنخي تر قبلولو پوري موقوف ده او په دريم صورت کي ددريم شخص تر قبلولو

پوري موقوف ده او په څلورم صورت کبني دخاوند تر قبلولو پوري موقوف ده.

په خلع باندي دعوض اخيستلو حکم په اتفاق د علماوو سره په په خلع باندي دعوض اخيستل

جواز لري .او همدارنگه خلع په مقابل دبعضي منافعو او حقوقو کي هم صحيح کيږي لکه خلع

په رضاع ،خلع په معلومه موده کي دماشوم په کفالت او سرپرستي سره ،خلع په نفقه د صغير

باندي . او ځيني شيان دي چه د خلع بدل نه شي كيداى لكه شراب او خنزير يا هر هغه شي يا عمل چه دماشوم حقوق تلف كوي .

د طلاق بالمال او خلع تر مينځ توپير: د طلاق بالمال او خلع تر توپير موجود دي اثار او نتايج د خلع په خلع باندي لاندي نتايج مرتب كيږي

۱: داحنافو، مالكيو يو قول دامام محمد او راجع قول د امام شافعي رح دي ،چه وايي په خلع

سره بائن طلاق واقع كيږي اگر كه بدون له نيت او عوض څخه وي

۲: د قاضي په قضا باندي خلع نه موقوف كيږي

۳: په فاسد و شروطو سره خلع نه باطليري

۴: په بنځه باندي بدل وركول لازم دي

۵: د امام ابو حنيفه رح په نزد په خلع سره تول حقوق او قرضونه ساقطيري كوم چه دزوجينو پر يو بل باندي وي .

لاكن هغه حقوق او قرضونه چه يو د زوجينو پر بل باندي وي . او دنكاح پر موضوع پوري مربوط ندي لكه قرض، گرو، وديعه، دمبيعي پيسي او داسي نور په اتفاق د علماوو سره نه ساقطيري.

دجمهورو او امام محمدرح په نزد دزوجينو د حقوقو څخه هيڅ شي نه ساقطيري مگر په هغه صورت كښي چه د هغه په ساقطيدوني صراحت كړي وي.

۶: امام ابوحنيفه رح : په مختلعه بنځه باندي طلاق واقع كيږي كه فورا وي او كه په تراخي

سره او د جمهورو په نزد نه واقع كيږي .

۷:داکترو علماؤ په نزد په مختلعه باندي په عدت کي رجعت نشته .

۸:يو تعداد صحابه وايي چه د مختلعي بنخي لپاره يو حيض عدت دي ، او د جمهورو په نزد د مختلعي لپاره دري حيضه عدت دي.

والحمد لله رب العالمين والصلوات والسلام علي رحمت للعالمين.

محمدشريف

دماخذونواو مراجعوفهرست

- ١- قرآن الكريم
- ٢- ابن اشعث ، الامام ابوداود سليمان السجستاني ، سنن ابي داود ، دارالكتب العربي ، بيروت
- ٣- ابن رشد ، ابوالوليد محمد بن احمد بن محمد بن احمد القرطبي الشهير بابن رشد الحفيد ، المتوفى : ٥٩٥ هـ ، بداية المجتهد ونهاية المقتصد ، الطبعة الرابعة : ١٣٩٥ هـ - ١٩٧٥ م ، مطبعة المصطفى البابي الحلبي ، مصر
- ٤- ابن عابدين ، خاتم المحققين محمد امين مشهور بابن عابدين ، حاشيه ردالمختار المطبعة العثمانية
- ٥- ابوزهره ، الامام محمد الاحوال الشخصيه
- ٦- بهوتي ، منصور بن يونس بن ادريس ، المتوفى : ١٠٥٠ هـ ، كشاف القناع عن متن الاقناع ، دارالفكر ، بيروت
- ٧- ترمذي ، الامام العلامه ابي عيسى محمد بن عيسى بن سورة ، سنن ترمذي مكتبه حقانيه ، محله جنكي ، بشاور
- ٨- جورجاني ، علي بن محمد علي ، التعريفات
- ٩- جواد علي ، دكتور جوادعلي ، تاريخ قبل الاسلام
- ١٠- دردير ، ابوالبركات سيدي احمد ، الشرح الكبير على مختصر الخليل
- ١١- دسوقي ، الشيخ محمد بن محمد ، حاشيه اللد سوقي على شرح الكبير
- ١٢- سرخسي ، ابي بكر محمد بن احمد ، متوفى : ٤٩٠ هـ ، مبسوط ، مكتبة الغفاريه ، ١٤٢١ هـ ، كويته باكستان
- ١٣- سيدسابق ، المتوفى : ١٤٢٠ هـ ، فقه السنه ، طبعه الثامن : ١٤٠٧ هـ دارالكتاب العربي
- ١٤- سيواسي ، كمال الدين محمد بن عبدالواحد ، فتح القدير ، مطبعه مصطفى محمد بالقاهره
- ١٥- شيباني ، الامام احمد بن احمد بن حنبل ابو عبدالله ، المتوفى : ١٤٦١ هـ مسند للامام احمد بن حنبل ، دارالصادر ، بيروت
- ١٦- صنعاني ، محمد بن اسماعيل ، سبل السلام شرح البلوغ المرام ، دارالنشر الكتب العربي ، بيروت
- ١٧- طبراني ، ابوالقاسم سليمان بن احمد ، المعجم الاوسط ، ناشر : دارالحرمين قاهره

- ١٨- غندور ، دكتور احمد ، الاحوال الشخصية في التشريح الاسلامي
١٩- فيروز آبادي ، شيخ الامام ابن اسحاق ابراهيم ابن علي ابويوسف الشيرازي
المهذب في فقه الامام الشافعي
٢٠- قزويني ، ابي عبدالله محمد بن يزيد ابن ماجه ، طبعة ابي المعاطي
٢١- كاساني ، علاء الدين ابي بكر بن مسعود ، بدايع صنايع في ترتيب الشرايع
بيروت لبنان ، الطبعة الثانية ، دارالكتب العربي ١٩٨٢ م
٢٢- كبيسي ، استاد محمود مجيد بن سعود ، الصغير بن اهلية الوجوب واهليت
الاداء
٢٣- مدني قانون ، طبعة فضل ، كابل افغانستان ، ١٣٨٣ هـ
٢٤- مرغيناني ، برهان الدين ، الهداية ، دهلي ، كتابخانه الرشيدية ، ١٣٥٨ هـ
٢٥- معين ، دكتور محمد معين ، فرهنگ معين فارسي
٢٦- مغني ، شرح الشيخ محمد الشرييني ، مغني المحتاج إلى معرفة الفاظ المنهاج
علي متن المنهاج للنووي ، مطبعة الحلبي ١٣٥٧ هـ - ١٩٣٨ م
٢٧- مودودي ، ابو الاعلي ، تفهيم القرآن ، پشتو شرح ، مولانا قيام الدين كشاف
٢٨- نفيسي ، دكتور علي اكبر (ناظم الاطباء) ، فرهنگ نفيسي
٢٩- وهبه الزوحيلي ، دكتور وهبه ، الفقه الاسلامي وادلته ، الطبعة الثالث :
١٤٠٩ هـ ، دارالفكر ، دمشق

د افغانستان اسلامي جمهوریت
د لویو زده کړو وزارت
د ننګرهار اسلامي پوهنتون
د شرعیاتو پوهنځي
فقه او قانون څانګه

په اسلامي شریعت کې د ظلمی احکام

لیکونکي: محمد شریف
لارښود استاد: پوهندوي فاروق الله (خالقيار)

۱۳۸۹ هجري لمريز

کال:

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English